

Επίσημη Εφημερίδα C 260

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

53ο έτος
25 Σεπτεμβρίου 2010

Ανακοίνωση αριθ. Περιεχόμενα Σελίδα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΤΑ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2010/C 260/01 Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* EE C 246 της 11.9.2010 1

Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2010/C 260/02 Ορισμός του δικαστή που αντικαθιστά τον Πρόεδρο του Δικαστηρίου ΔΔ για την εκδίκαση ασφαλιστικών μέτρων 2

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2010/C 260/03 Υπόθεση C-297/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Bundesarbeitsgericht (Γερμανία) στις 16 Ιουνίου 2010 — Sabine Hennigs κατά Eisenbahn-Bundesamt 3

EL

Τιμή:
3 EUR

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

2010/C 260/04	Υπόθεση C-298/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Bundesarbeitsgericht (Γερμανία) στις 16 Ιουνίου 2010 — Land Berlin κατά Alexander Mai	4
2010/C 260/05	Υπόθεση C-309/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) στις 29 Ιουνίου 2010 — Agrana Zucker GmbH κατά Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft	4
2010/C 260/06	Υπόθεση C-315/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunal da Relação do Porto την 1η Ιουλίου 2010 — Companhia Siderúrgica Nacional, Csn Cayman, Ltd κατά Unifer Steel, SL, BNP Paribas (Suisse), Colepcl SA, Banco Português de Investimento SA (BPI)	5
2010/C 260/07	Υπόθεση C-338/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) στις 7 Ιουλίου 2010 — Grünwald Logistik Service GmbH (GLS) κατά Hauptzollamt Hamburg-Stadt	5
2010/C 260/08	Υπόθεση C-341/10: Προσφυγή της 7ης Ιουλίου 2010 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας	6
2010/C 260/09	Υπόθεση C-357/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Ιταλία) στις 19 Ιουλίου 2010 — Duomo Gpa Srl κατά Comune di Baranzate	6
2010/C 260/10	Υπόθεση C-358/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Ιταλία) στις 19 Ιουλίου 2010 — Gestione Servizi Pubblici Srl κατά Comune di Baranzate	7
2010/C 260/11	Υπόθεση C-359/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Ιταλία) στις 19 Ιουλίου 2010 — Irtel Srl κατά Comune di Venegono Inferiore	8
2010/C 260/12	Υπόθεση C-366/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 22 Ιουλίου 2010 — The Air Transport Association of America, American Airlines, Inc., Continental Airlines, Inc., United Air Lines, Inc. κατά The Secretary of State for Energy and Climate Change	9
2010/C 260/13	Υπόθεση C-369/10 P: Αναίρεση που άσκησε στις 22 Ιουλίου 2010 η Ravensburger AG κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 19 Μαΐου 2010 στην υπόθεση T-108/09: Ravensburger AG κατά Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (Εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), Educa Borrás, S.A.	10
2010/C 260/14	Υπόθεση C-370/10 P: Αναίρεση που άσκησε στις 23 Ιουλίου 2010 η Ravensburger AG κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 19 Μαΐου 2010 στην υπόθεση T-243/08, Ravensburger AG κατά Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Educa Borrás S.A.	11
2010/C 260/15	Υπόθεση C-376/10 P: Αναίρεση που άσκησε στις 27 Ιουλίου 2010 ο Pye Phyo Tay Za κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 19 Μαΐου 2010 στην υπόθεση T-181/08: Pye Phyo Tay Za κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, Ευρωπαϊκής Επιτροπής	11

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2010/C 260/16	Υπόθεση C-380/10: Προσφυγή της 29ης Ιουλίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Φινλανδίας	13
2010/C 260/17	Υπόθεση C-400/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Supreme Court (Ιρλανδία) στις 6 Αυγούστου 2010 — J. McB. κατά L. E.	13
Γενικό Δικαστήριο		
2010/C 260/18	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-440/07, T-465/07 και T-1/08: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιουλίου 2010 — Huta Buczek κ.λπ. κατά Επιτροπής (Κατάργηση της δίκης)	14
2010/C 260/19	Υπόθεση T-252/10 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Ιουλίου 2010 — Cross Czech κατά Επιτροπής (Ασφαλιστικά μέτρα — Έκτο πρόγραμμα-πλαίσιο για δράσεις έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης — Έγγραφο που επικυρώνει τα πορίσματα του λογιστικού ελέγχου — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Τυπικές παραλείψεις — Απαράδεκτο)	14
2010/C 260/20	Υπόθεση T-286/10 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Ιουλίου 2010 — Fondation IDIAP κατά Επιτροπής (Ασφαλιστικά μέτρα — Έκτο πρόγραμμα-πλαίσιο για τις δράσεις έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης — Έγγραφο επιβεβαιώνον τα συμπεράσματα του οικονομικού ελέγχου — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως και λήψεως προσωρινών μέτρων — Δεν συντρέχει επείγον)	15
2010/C 260/21	Υπόθεση T-292/10: Προσφυγή της 1ης Ιουλίου 2010 — Monty Program κατά Επιτροπής	15
2010/C 260/22	Υπόθεση T-293/10: Προσφυγή της 6ης Ιουλίου 2010 — Seven Towns Ltd κατά ΓΕΕΑ	16
2010/C 260/23	Υπόθεση T-294/10: Προσφυγή της 30ής Ιουνίου 2010 — CBp Carbon Industries κατά ΓΕΕΑ	17
2010/C 260/24	Υπόθεση T-298/10: Προσφυγή της 7ης Ιουλίου 2010 — Arrieta D. Gross κατά ΓΕΕΑ — Toro Araneda (BIODANZA)	17
2010/C 260/25	Υπόθεση T-301/10: Προσφυγή της 14ης Ιουλίου 2010 — In 't Veld κατά Επιτροπής	18
2010/C 260/26	Υπόθεση T-302/10: Προσφυγή της 15ης Ιουλίου 2010 — Crocs κατά ΓΕΕΑ — Holey Soles και Partenaire Hospitalier International (Απεικόνιση υποδήματος)	19
2010/C 260/27	Υπόθεση T-304/10: Προσφυγή της 14ης Ιουλίου 2010 — dm drogeriemarkt GmbH & Co. KG κατά ΓΕΕΑ — S.E.M.T.E.E. (caldea)	20
2010/C 260/28	Υπόθεση T-306/10: Προσφυγή της 23ης Ιουλίου 2010 — Yusef κατά Επιτροπής	20
2010/C 260/29	Υπόθεση T-312/10: Προσφυγή-αγωγή της 28ης Ιουλίου 2010 — ELE.S.I.A. κατά Επιτροπής	21

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2010/C 260/30	Υπόθεση T-313/10: Προσφυγή της 26ης Ιουλίου 2010 — Three-N-Products Private κατά ΓΕΕΑ — Shah (AYUURI NATURAL)	22
2010/C 260/31	Υπόθεση T-314/10: Προσφυγή της 19ης Ιουλίου 2010 — Constellation Brands κατά ΓΕΕΑ (COOK'S)	23
2010/C 260/32	Υπόθεση T-318/10: Προσφυγή της 23ης Ιουλίου 2010 — Consorzio del vino nobile di Montepulciano κ.λπ. κατά Επιτροπής	23
2010/C 260/33	Υπόθεση T-320/10: Προσφυγή της 2ας Αυγούστου 2010 — Fürstlich Castell'sches Domänenamt κατά ΓΕΕΑ — Castel Frères (CASTEL)	24
2010/C 260/34	Υπόθεση T-321/10: Προσφυγή της 4ης Αυγούστου 2010 — SA.PAR. κατά ΓΕΕΑ — Salini Costruttori (GRUPPO SALINI)	25
2010/C 260/35	Υπόθεση T-322/10: Προσφυγή της 30ής Ιουλίου 2010 — Clasado κατά Επιτροπής	25

Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2010/C 260/36	Υπόθεση F-50/10: Προσφυγή της 1ης Ιουλίου 2010 — De Roos-Le Large κατά Επιτροπής	27
2010/C 260/37	Υπόθεση F-58/10: Προσφυγή-αγωγή της 16ης Ιουλίου 2010 — Allgeier κατά FRA	27
2010/C 260/38	Υπόθεση F-59/10: Προσφυγή της 20ής Ιουλίου 2010 — Barthel κ.λπ. κατά Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης	28
2010/C 260/39	Υπόθεση F-60/10: Προσφυγή της 22ας Ιουλίου 2010 — Chiavegato κατά Επιτροπής	28
2010/C 260/40	Υπόθεση F-62/10: Προσφυγή της 30ής Ιουλίου 2010 — Esders κατά Επιτροπής	28
2010/C 260/41	Υπόθεση F-63/10: Προσφυγή-αγωγή της 5ης Αυγούστου 2010 — Lunetta κατά Επιτροπής	29

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΤΑ ΛΟΙΠΑ
ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

(2010/C 260/01)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

EE C 246 της 11.9.2010

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 234 της 28.8.2010

EE C 221 της 14.8.2010

EE C 209 της 31.7.2010

EE C 195 της 17.7.2010

EE C 179 της 3.7.2010

EE C 161 της 19.6.2010

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Ορισμός του δικαστή που αντικαθιστά τον Πρόεδρο του Δικαστηρίου ΔΔ για την εκδίκαση ασφαλιστικών μέτρων

(2010/C 260/02)

Στις 8 Σεπτεμβρίου 2010, σύμφωνα με το άρθρο 103, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφάσισε ότι, για την περίοδο από 1ης Οκτωβρίου 2010 μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 2011, ο δικαστής Χ. ΤΑΓΑΡΑΣ, πρόεδρος του δεύτερου τμήματος, θα αντικαθιστά τον πρόεδρο του Δικαστηρίου ΔΔ σε περίπτωση απουσίας ή κωλύματός του για την εκδίκαση ασφαλιστικών μέτρων.

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Bundesarbeitsgericht (Γερμανία) στις 16 Ιουνίου 2010 — Sabine Hennigs κατά Eisenbahn-Bundesamt

(Υπόθεση C-297/10)

(2010/C 260/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesarbeitsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Sabine Hennigs

Ανααιρεσίβλητη: Eisenbahn-Bundesamt

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιβαίνει στην απαγόρευση των δυσμενών διακρίσεων λόγω ηλικίας την οποία επιβάλλει το πρωτογενές δικαιο (νυν άρθρο 21, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων), όπως συγκεκριμενοποιήθηκε με την οδηγία 2000/78/EK (¹), ρύθμιση περί αμοιβών σε συλλογική σύμβαση εργασίας που αφορά τους υπαλλήλους σε δημόσιες υπηρεσίες, όπως είναι αυτή του άρθρου 27 της συμβάσεως συλλογικής εργασίας για τους υπαλλήλους της Ομοσπονδίας (Bundes-Angestelltentarifvertrag, στο εξής: BAT), σε συνδυασμό με την υπ' αριθμ. 35 επί της BAT συλλογικής συμβάσεως εργασίας με αντικείμενο τις αμοιβές, η οποία ορίζει ότι οι βασικοί μισθοί στις διάφορες μισθολογικές κατηγορίες υπολογίζονται βάσει βαθμίδων ηλικίας, ακόμη και αν ληφθεί υπόψη το κατοχυρωμένο σε επίπεδο πρωτογενούς δικαίου δικαίωμα των κοινωνικών εταίρων σε συλλογικές διαπραγματεύσεις (νυν άρθρο 28 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων);
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή, βάσει των όσων επιτάσσει η προδικαστική απόφαση του Δικαστηρίου, από το Bundesarbeitsgericht:

α) Παρέχει το δικαίωμα για τη διεξαγωγή συλλογικών διαπραγματεύσεων στους κοινωνικούς εταίρους το περιθώριο να άρουν μια τέτοια δυσμενή διάκριση δια της εφαρμογής επί των υπαλλήλων, χωρίς απώλεια των κεκτημένων τους στο πλαίσιο του παλαιού μισθολογικού συστήματος, ενός νέου μισθολογικού συστήματος προβλεπόμενου από συλλογική σύμβαση εργασίας, το οποίο λαμβάνει υπόψη τη δραστηριότητα, την παροχή και την επαγγελματική εμπειρία;

β) Πρέπει σε κάθε περίπτωση να δοθεί καταφατική απάντηση στο δεύτερο ερώτημα εάν η οριστική κατάταξη των υπαλλήλων, επί των οποίων εφαρμόζεται το νέο σύστημα, στις βαθμίδες που περιλαμβάνει μια μισθολογική κατηγορία του νέου μισθολογικού συστήματος που καθιερώνεται με συλλογική σύμβαση εργασίας δεν εξαρτάται μόνον από τις βαθμίδες ηλικίας στις οποίες είχε φθάσει ο υπάλληλος στο πλαίσιο του παλαιού μισθολογικού συστήματος και εάν οι υπάλληλοι οι οποίοι έχουν φθάσει σε υψηλότερη βαθμίδα του νέου συστήματος διαθέτουν κατά κανόνα μεγαλύτερη επαγγελματική εμπειρία από ό,τι οι εργαζόμενοι που κατατάσσονται σε χαμηλότερη βαθμίδα;

3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στα ερωτήματα 2α και 2β από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή, βάσει των όσων επιτάσσει η προδικαστική απόφαση του Δικαστηρίου, από το Bundesarbeitsgericht:

α) Δικαιολογείται η έμμεση δυσμενής μεταχείριση λόγω ηλικίας εκ του λόγου ότι η διαφύλαξη κοινωνικών κεκτημένων αποτελεί θεμιτό σκοπό και εκ του λόγου ότι πρόσφορο και αναγκαίο μέσο για την επίτευξη του σκοπού αυτού, στο πλαίσιο μιας μεταβατικής ρυθμίσεως, είναι να εξακολουθήσει προσωρινά να προβλέπεται η άνιση μεταχείριση εργαζομένων μικρότερης και μεγαλύτερης ηλικίας, εάν αυτή η άνιση μεταχείριση πρόκειται να καταργηθεί σταδιακά στη συνέχεια και εάν στην πράξη η μόνη εναλλακτική θα ήταν η μείωση της αμοιβής των μεγαλύτερης ηλικίας εργαζομένων;

β) Πρέπει σε κάθε περίπτωση να δοθεί καταφατική απάντηση στο ερώτημα 3α, λαμβανομένου υπόψη του δικαιώματος για συλλογικές διαπραγματεύσεις και της συναφούς προς αυτό αυτονομίας των κοινωνικών εταίρων, εάν τα μέρη που συμβάλλονται σε συλλογικές συμβάσεις εργασίας συμφωνήσουν μια τέτοια μεταβατική ρύθμιση;

- 4) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στα ερωτήματα 3α και 3β από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή, βάσει των όσων επιτάσσει η προδικαστική απόφαση του Δικαστηρίου, από το Bundesarbeitsgericht:

Μπορεί η παράβαση της προβλεπόμενης σε επίπεδο πρωτογενούς δικαίου απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων λόγω ηλικίας, η οποία χαρακτηρίζει ένα μισθολογικό σύστημα που καθιερώνει συλλογική σύμβαση εργασίας και την καθιστά στο σύνολό της ανενεργή, να αρθεί, έστω και αν ληφθούν υπόψη οι επιπλέον δαπάνες που συνδέονται με το σύστημα αυτό για τους οικείους εργοδότες καθώς και το δικαίωμα των κοινωνικών εταίρων να προβαίνουν σε συλλογικές διαπραγματεύσεις, μόνον εάν λαμβάνεται υπόψη η υψηλότερη βαθμίδα ηλικίας μέχρις ότου τεθεί σε ισχύ μια σύμφωνη προς το δίκαιο της Ένωσης νέα ρύθμιση στο πλαίσιο της εφαρμογής των προβλεπόμενων από συλλογική σύμβαση εργασίας ρυθμίσεων περί αμοιβών;

- 5) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο τέταρτο ερώτημα από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή, βάσει των όσων επιτάσσει η προδικαστική απόφαση του Δικαστηρίου, από το Bundesarbeitsgericht:

Θα ήταν σύμφωνο, εάν ληφθεί υπόψη το δικαίωμα των συμβαλλόμενων σε συλλογικές συμβάσεις εργασίας μερών να προβαίνουν σε συλλογικές διαπραγματεύσεις, με την προβλεπόμενη από το δίκαιο της Ένωσης απαγόρευση των δυσμενών διακρίσεων λόγω ηλικίας και με την απαίτηση επιβολής αποτελεσματικών κυρώσεων στην περίπτωση παραβάσεως της απαγορεύσεως αυτής το να παραχωρηθεί στα συμβαλλόμενα σε συλλογικές συμβάσεις εργασίας μέρη μια σύντομη προθεσμία (π.χ. έξι μηνών) προκειμένου να προβούν στην αναδρομική άρση των ελαττωμάτων του κύρους του μισθολογικού συστήματος το οποίο συμφώνησαν συναρτώμενη με την προϋπόθεση ότι κατά την εφαρμογή των κανόνων που απορρέουν από συλλογικές συμβάσεις εργασίας πρέπει να λαμβάνεται ως βάση η υψηλότερη βαθμίδα ηλικίας, στην περίπτωση που δεν υπάρξει εντός της προθεσμίας μια νέα ρύθμιση σύμφωνη προς το δίκαιο της Ένωσης, και ποιο χρονικό περιθώριο για την αναδρομικότητα της σύμφωνης προς το δίκαιο της Ένωσης νέας ρυθμίσεως θα μπορούσε να αναγνωριστεί συναφώς, εφόσον παρίσταται σχετική ανάγκη, στα συμβαλλόμενα σε συλλογικές συμβάσεις εργασίας μέρη;

(¹) Οδηγία 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (ΕΕ L 303, σ. 16).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesarbeitsgericht (Γερμανία) στις 16 Ιουνίου 2010 — Land Berlin κατά Alexander Mai

(Υπόθεση C-298/10)

(2010/C 260/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesarbeitsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσιών: Land Berlin

Αναρρεσίβλητος: Alexander Mai

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνει μια συμφωνηθείσα στο πλαίσιο συλλογικής συμβάσεως εργασίας ρύθμιση περί αμοιβών για τους εργαζομένους στον δημόσιο τομέα, η οποία υπολογίζει τις βασικές αποδοχές στις διάφορες μισθολογικές κατηγορίες βάσει βαθμίδων ηλικίας όπως είναι το άρθρο 27 του Bundes-Angestelltentarifvertrag (BAT) σε συνδυασμό με την υπ' αριθμ. 35 επί της BAT συλλογικής συμβάσεως με αντικείμενο τις αμοιβές, ακόμα και αν ληφθεί υπόψη το διασφαλιζόμενο από το πρωτογενές δίκαιο δικαίωμα των συμβαλλόμενων σε συλλογική σύμβαση εργασίας μερών να διεξάγουν συλλογικές διαπραγματεύσεις (νυν άρθρο 28 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων), στην επιβαλλόμενη από το πρωτογενές δίκαιο απαγόρευση των δυσμενών διακρίσεων λόγω ηλικίας (νυν άρθρο 21, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων) όπως συγκεκριμενοποιήθηκε με την οδηγία 2000/78/ΕΚ (¹);

(¹) Οδηγία 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (ΕΕ L 303, σ. 16).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) στις 29 Ιουνίου 2010 — Agrana Zucker GmbH κατά Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

(Υπόθεση C-309/10)

(2010/C 260/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Agrana Zucker GmbH

Καθού: Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει το άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΚ) 320/2006 του Συμβουλίου, της 20ής Φεβρουαρίου 2006, για τη θέσπιση προσωρινού καθεστώτος αναδιάρθρωσης του κλάδου της ζάχαρης στην Κοινότητα και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1290/2005 για τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής⁽¹⁾ (ΕΕ L 58 της 28ης Φεβρουαρίου 2006, σ. 42), την έννοια ότι πρέπει να απαιτηθεί η καταβολή του προβλεπόμενου στην παράγραφο 2 του άρθρου αυτού προσωρινού ποσού αναδιάρθρωσης για τη ζάχαρη και το σιρόπι ινουλίνης ύψους 113,30 ευρώ ανά τόνο ποσόστωσης για την περίοδο εμπορίας 2008/2009 οπωσδήποτε και εξ ολοκλήρου, ακόμη και αν η καταβολή του ποσού αυτού θα προκαλούσε (σημαντικό) πλεόνασμα στο ταμείο αναδιάρθρωσης και ενώ φαίνεται να αποκλείεται περαιτέρω αύξηση των αναγκών χρηματοδότησης;

Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο ερώτημα 1:

2) Συνιστά το άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΚ) 320/2006, στην περίπτωση αυτή, παραβίαση της αρχής των κατ' απονομήν αρμοδιοτήτων, εφόσον η διάταξη αυτή θα μπορούσε να εισαγάγει, μέσω της επιβολής του προσωρινού ποσού αναδιάρθρωσης, ένα γενικό φόρο, ο οποίος δεν θα περιοριζόταν στη χρηματοδότηση των δαπανών από τις οποίες επωφελούνται τα πρόσωπα τα οποία καλούνται να τον καταβάλουν;

⁽¹⁾ ΕΕ L 58, σ. 42.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunal da Relação do Porto την 1η Ιουλίου 2010 — Companhia Siderúrgica Nacional, Csn Cayman, Ltd κατά Unifer Steel, SL, BNP Paribas (Suisse), Colepcc SA, Banco Português de Investimento SA (BPI)

(Υπόθεση C-315/10)

(2010/C 260/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal da Relação do Porto

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσες-ενάγουσες: Companhia Siderúrgica Nacional, Csn Cayman, Ltd

Εφεσίβλητες-εναγόμενες: Unifer Steel, SL, BNP Paribas (Suisse), Colepcc SA, Banco de Investimento SA (BPI)

Προδικαστικό ερώτημα

Αποκλείει τη στενή συνάφεια μεταξύ των αγωγών που προβλέπει το άρθρο 6, αριθμός 1, και [28] του κανονισμού 44/2001⁽¹⁾, το γεγονός ότι οι πορτογαλικές δικαστικές αρχές έκριναν ότι δεν έχουν διεθνή δικαιοδοσία, λόγω ιθαγένειας, να εκδικάσουν καταψηφιστική αγωγή περί ικανοποίησης απαιτήσεως, σε περίπτωση που ενώπιον του πορτογαλικού δικαστηρίου έχει ασκηθεί παυλιανή αγωγή τόσο κατά του οφειλέτη όσο και κατά του τρίτου ειδικού διαδόχου –εν προκειμένω της απαιτήσεως–, όπως επίσης κατά των ίδιων των θεματοφυλάκων της εκχωρηθείσας στον τρίτο ειδικό διάδοχο απαιτήσεως –και οι οποίοι έχουν την έδρα τους στην Πορτογαλία–, ώστε όλοι αυτοί να δεσμεύονται από τυχόν δεδικασμένο;

Σε περίπτωση αποφατικής απαντήσεως, μπορεί να εφαρμοστεί ακώλυτα στην υπό κρίση υπόθεση η διάταξη του άρθρου 6, αριθμός 1, του κανονισμού 44/2001;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 12, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) στις 7 Ιουλίου 2010 — Grünwald Logistik Service GmbH (GLS) κατά Hauptzollamt Hamburg-Stadt

(Υπόθεση C-338/10)

(2010/C 260/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Hamburg (Γερμανία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Grünwald Logistik Service GmbH (GLS)

Καθού: Hauptzollamt Hamburg-Stadt

Προδικαστικό ερώτημα

Μήπως είναι ανίσχυρη η ρύθμιση αντιντάμπινγκ που θέσπισε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατ' εφαρμογή της διαδικασίας που προβλέπει ο κανονισμός (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας⁽¹⁾, για τον λόγο ότι η Επιτροπή τη θέσπισε στηριζόμενη σε «άλλη εύλογη βάση» (εν προκειμένω: στις τιμές που πράγματι καταβάλλονται ή πρέπει να καταβάλλονται στην Κοινότητα για το ομοειδές προϊόν), χωρίς να διεξαγάγει καμία περαιτέρω έρευνα σχετικά με την κανονική αξία, αφού προηγουμένως είχε απευθυνθεί ανεπιτυχώς σε δύο επιχειρήσεις μιας χώρας που η Επιτροπή είχε θεωρήσει αρχικά ως ανάλογη χώρα –από τις οποίες η μία δεν έδωσε καμία απάντηση, ενώ η άλλη δήλωσε μεν αρχικά πρόθυμη να συνεργαστεί, αλλά στη συνέχεια δεν επέστρεψε συμπληρωμένο το ερωτηματολόγιο που της είχε αποσταλεί– και αφού ορισμένοι ενδιαφερόμενοι είχαν υποδείξει στην Επιτροπή μια άλλη χώρα ως πιθανή ανάλογη χώρα;

(¹) ΕΕ 1996, L 56, σ. 1.

Προσφυγή της 7ης Ιουλίου 2010 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας

(Υπόθεση C-341/10)

(2010/C 260/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Enegren και Ł. Habiak)

Καθής: Δημοκρατία της Πολωνίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Πολωνίας, μη μεταφέροντας ορθώς και πλήρως στο εσωτερικό της δίκαιο τα άρθρα 3, παράγραφος 1, στοιχεία δ' έως η', και 9 της οδηγίας 2000/43/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 2000, περί εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισης προσώπων ασχέτως φυλετικής ή εθνοτικής τους καταγωγής⁽¹⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 16 της εν λόγω οδηγίας·

— να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Πολωνίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η οδηγία 2000/43/ΕΚ καλύπτει ουσιαστικά διαφόρους τομείς οι οποίοι κατονομάζονται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας. Κατά το άρθρο 16 της οδηγίας, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να θεσπίσουν τις αναγκαίες διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθούν με την οδηγία σε όλους αυτούς τους τομείς (ή να μεριμνήσουν ώστε οι κοινωνικοί εταίροι να λάβουν τα αναγκαία μέτρα), και να ενημερώσουν σχετικώς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Κατά την άποψη της Επιτροπής, η Δημοκρατία της Πολωνίας έχει εκπληρώσει την εν λόγω υποχρέωση μόνο μερικώς. Στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής, η Επιτροπή προσάπτει στην Δημοκρατία της Πολωνίας ότι αυτή δεν μετέφερε ορθώς και πλήρως την οδηγία όσον αφορά τους εξής τομείς: ιδιότητα του μέλους και συμμετοχή σε οργάνωση εργαζομένων ή εργοδοτών ή σε οποιαδήποτε οργάνωση της οποίας τα μέλη ασκούν ένα συγκεκριμένο επάγγελμα, συμπεριλαμβανομένων των πλεονεκτημάτων που χορηγούνται από τέτοιες οργανώσεις· κοινωνική προστασία, συμπεριλαμβανομένης της κοινωνικής ασφάλισης και της υγειονομικής περίθαλψης· κοινωνικές παροχές· εκπαίδευση· πρόσβαση σε αγαθά και υπηρεσίες που είναι διαθέσιμα στο κοινό και παροχή αυτών, συμπεριλαμβανομένης της στέγασης (άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχεία δ' έως η', της οδηγίας). Η Επιτροπή απορρίπτει τον ισχυρισμό των πολωνικών αρχών ότι η μεταφορά της οδηγίας στους εν λόγω τομείς διασφαλίζεται από τις διατάξεις του Συντάγματος της Δημοκρατίας της Πολωνίας καθώς και των νόμων και των διεθνών συμβάσεων, που έχουν αναφερθεί στο πλαίσιο της πριν από την άσκηση της προσφυγής διαδικασίας.

Επιπλέον, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή προσάπτει στην Δημοκρατία της Πολωνίας ότι δεν μετέφερε ορθώς και πλήρως το άρθρο 9 της οδηγίας 2000/43/ΕΚ στο εθνικό δίκαιο. Η διάταξη αυτή, κατά την οποία πρέπει να λαμβάνονται τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να προστατεύονται τα άτομα από δυσμενείς μεταχειρίσεις, ως αντίδραση σε κάποια καταγγελία ή διαδικασία που στοχεύει στην πραγμάτωση της αρχής της ίσης μεταχείρισης, αφορά όλα τα πρόσωπα και όλες τις καταστάσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας. Οι διατάξεις που έχουν έως τώρα διαβιβαστεί από τις πολωνικές αρχές αποδεικνύουν ότι τέτοιου είδους μέτρα υπάρχουν εντούτοις μόνο για τους εργαζομένους και τη σχέση εργασίας.

(¹) ΕΕ L 180, σ. 22.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Ιταλία) στις 19 Ιουλίου 2010 — Duomo Gra Srl κατά Comune di Baranzate

(Υπόθεση C-357/10)

(2010/C 260/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Duomo Gpa Srl

Καθού: Comune di Baranzate

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Εμποδίζουν την ορθή εφαρμογή των άρθρων 15 και 16 της οδηγίας 2006/123/EK⁽¹⁾ οι διατάξεις του εθνικού ιταλικού δικαίου που περιλαμβάνονται στο άρθρο 32, παράγραφος 7bis, του ν. δ. 185, της 29ης Νοεμβρίου 2008, το οποίο προστέθηκε με τον νόμο 2, της 28ης Ιανουαρίου 2009, ο οποίος μετέτρεψε το ν. δ. σε νόμο, και το οποίο στη συνέχεια τροποποιήθηκε με τον νόμο 14, της 27ης Φεβρουαρίου 2009, οι οποίες προβλέπουν, εξαιρώντας τις εταιρίες με πλειοψηφική συμμετοχή του Δημοσίου, την ακυρότητα της ανάθεσης των υπηρεσιών βεβαίωσης, εκκαθάρισης και εισπραξης των φόρων και των λοιπών εσόδων των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης σε πρόσωπα που δεν πληρούν την οικονομική προϋπόθεση ότι το εξ ολοκλήρου καταβεβλημένο εταιρικό κεφάλαιό τους πρέπει να ανέρχεται σε δέκα τουλάχιστον εκατομμύρια ευρώ, την υποχρέωση αύξησης του εταιρικού κεφαλαίου μέχρι το προαναφερθέν κατώτατο όριο για όσους έχουν εγγραφεί στο ειδικό μητρώο των ιδιωτών που μπορούν να εξουσιοδοτούνται να ασκούν δραστηριότητες βεβαίωσης, εκκαθάρισης και εισπραξης των φόρων και των λοιπών εσόδων των οργανισμών επαρχιακής και δημοτικής αυτοδιοίκησης, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 53 του νομοθετικού διατάγματος 446, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, όπως έχει τροποποιηθεί, και την απαγόρευση αφενός της σύναψης νέων συμβάσεων ανάθεσης υπηρεσιών βεβαίωσης, εκκαθάρισης και εισπραξης των φόρων και των λοιπών εσόδων των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και αφετέρου της συμμετοχής σε διαγωνισμούς για την ανάθεση τέτοιων υπηρεσιών, μέχρι την εκπλήρωση της προαναφερθείσας υποχρέωσης αύξησης του εταιρικού κεφαλαίου;

2) Εμποδίζουν την ορθή εφαρμογή των άρθρων 3, 10, 43, 49 και 81 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας οι διατάξεις του εθνικού ιταλικού δικαίου που περιλαμβάνονται στο άρθρο 32, παράγραφος 7bis, του ν. δ. 185, της 29ης Νοεμβρίου 2008, το οποίο προστέθηκε με τον νόμο 2, της 28ης Ιανουαρίου 2009, ο οποίος μετέτρεψε το ν. δ. σε νόμο, και το οποίο στη συνέχεια τροποποιήθηκε με τον νόμο 14, της 27ης Φεβρουαρίου 2009, οι οποίες προβλέπουν, εξαιρώντας τις εταιρίες με πλειοψηφική συμμετοχή του Δημοσίου, την ακυρότητα της ανάθεσης των υπηρεσιών βεβαίωσης, εκκαθάρισης και εισπραξης των φόρων και των λοιπών εσόδων των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης σε πρόσωπα που δεν πληρούν την οικονομική προϋπόθεση ότι το εξ ολοκλήρου καταβεβλημένο εταιρικό κεφάλαιό τους πρέπει να ανέρχεται σε δέκα τουλάχιστον εκατομμύρια ευρώ, την υποχρέωση αύξησης του εταιρικού κεφαλαίου μέχρι το προαναφερθέν κατώτατο όριο για όσους έχουν εγγραφεί στο ειδικό μητρώο των ιδιωτών που μπορούν να εξουσιοδοτούνται να ασκούν δραστηριότητες βεβαίωσης, εκκαθάρισης και εισπραξης των φόρων και των λοιπών εσόδων των οργανισμών επαρχιακής και δημοτικής αυτοδιοίκησης, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 53 του νομοθετικού διατάγματος 446, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, όπως έχει τροποποιηθεί, και την απαγόρευση αφενός της σύναψης νέων συμβάσεων ανάθεσης υπηρεσιών βεβαίωσης, εκκαθάρισης και εισπραξης των φόρων και των λοιπών εσόδων των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και αφετέρου της συμμετοχής σε διαγω-

νισμούς για την ανάθεση τέτοιων υπηρεσιών, μέχρι την εκπλήρωση της προαναφερθείσας υποχρέωσης αύξησης του εταιρικού κεφαλαίου;

(¹) ΕΕ L 376, σ. 36.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Ιταλία) στις 19 Ιουλίου 2010 — Gestione Servizi Pubblici Srl κατά Comune di Baranzate

(Υπόθεση C-358/10)

(2010/C 260/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Gestione Servizi Pubblici Srl

Καθού: Comune di Baranzate

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Εμποδίζουν την ορθή εφαρμογή των άρθρων 15 και 16 της οδηγίας 2006/123/EK⁽¹⁾ οι διατάξεις του εθνικού ιταλικού δικαίου που περιλαμβάνονται στο άρθρο 32, παράγραφος 7bis, του ν. δ. 185, της 29ης Νοεμβρίου 2008, το οποίο προστέθηκε με τον νόμο 2, της 28ης Ιανουαρίου 2009, ο οποίος μετέτρεψε το ν. δ. σε νόμο, και το οποίο στη συνέχεια τροποποιήθηκε με τον νόμο 14, της 27ης Φεβρουαρίου 2009, οι οποίες προβλέπουν, εξαιρώντας τις εταιρίες με πλειοψηφική συμμετοχή του Δημοσίου, την ακυρότητα της ανάθεσης των υπηρεσιών βεβαίωσης, εκκαθάρισης και εισπραξης των φόρων και των λοιπών εσόδων των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης σε πρόσωπα που δεν πληρούν την οικονομική προϋπόθεση ότι το εξ ολοκλήρου καταβεβλημένο εταιρικό κεφάλαιό τους πρέπει να ανέρχεται σε δέκα τουλάχιστον εκατομμύρια ευρώ, την υποχρέωση αύξησης του εταιρικού κεφαλαίου μέχρι το προαναφερθέν κατώτατο όριο για όσους έχουν εγγραφεί στο ειδικό μητρώο των ιδιωτών που μπορούν να εξουσιοδοτούνται να ασκούν δραστηριότητες βεβαίωσης, εκκαθάρισης και εισπραξης των φόρων και των λοιπών εσόδων των οργανισμών επαρχιακής και δημοτικής αυτοδιοίκησης, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 53 του νομοθετικού διατάγματος 446, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, όπως έχει τροποποιηθεί, και την απαγόρευση αφενός της σύναψης νέων συμβάσεων ανάθεσης υπηρεσιών βεβαίωσης, εκκαθάρισης και εισπραξης των φόρων και των λοιπών εσόδων των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και αφετέρου της συμμετοχής σε διαγωνισμούς για την ανάθεση τέτοιων υπηρεσιών, μέχρι την εκπλήρωση της προαναφερθείσας υποχρέωσης αύξησης του εταιρικού κεφαλαίου;

2) Εμποδίζουν την ορθή εφαρμογή των άρθρων 3, 10, 43, 49 και 81 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας οι διατάξεις του εθνικού ιταλικού δικαίου που περιλαμβάνονται στο άρθρο 32, παράγραφος 7bis, του ν. δ. 185, της 29ης Νοεμβρίου 2008, το οποίο προστέθηκε με τον νόμο 2, της 28ης Ιανουαρίου 2009, ο οποίος μετέτρεψε το ν. δ. σε νόμο, και το οποίο στη συνέχεια τροποποιήθηκε με τον νόμο 14, της 27ης Φεβρουαρίου 2009, οι οποίες προβλέπουν, εξαιρώντας τις εταιρίες με πλειοψηφική συμμετοχή του Δημοσίου, την ακυρότητα της ανάθεσης των υπηρεσιών βεβαίωσης, εκκαθάρισης και είσπραξης των φόρων και των λοιπών εσόδων των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης σε πρόσωπα που δεν πληρούν την οικονομική προϋπόθεση ότι το εξ ολοκλήρου καταβεβλημένο εταιρικό κεφάλαιό τους πρέπει να ανέρχεται σε δέκα τουλάχιστον εκατομμύρια ευρώ, την υποχρέωση αύξησης του εταιρικού κεφαλαίου μέχρι το προαναφερθέν κατώτατο όριο για όσους έχουν εγγραφεί στο ειδικό μητρώο των ιδιωτών που μπορούν να εξουσιοδοτούνται να ασκούν δραστηριότητες βεβαίωσης, εκκαθάρισης και είσπραξης των φόρων και των λοιπών εσόδων των οργανισμών επαρχιακής και δημοτικής αυτοδιοίκησης, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 53 του νομοθετικού διατάγματος 446, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, όπως έχει τροποποιηθεί, και την απαγόρευση αφενός της σύναψης νέων συμβάσεων ανάθεσης υπηρεσιών βεβαίωσης, εκκαθάρισης και είσπραξης των φόρων και των λοιπών εσόδων των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και αφετέρου της συμμετοχής σε διαγωνισμούς για την ανάθεση τέτοιων υπηρεσιών, μέχρι την εκπλήρωση της προαναφερθείσας υποχρέωσης αύξησης του εταιρικού κεφαλαίου;

(¹) EE L 376, σ. 36.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Ιταλία) στις 19 Ιουλίου 2010 — Irtel Srl κατά Comune di Venegono Inferiore

(Υπόθεση C-359/10)

(2010/C 260/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Irtel Srl

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Εμποδίζουν την ορθή εφαρμογή των άρθρων 15 και 16 της οδηγίας 2006/123/ΕΚ (¹) οι διατάξεις του εθνικού ιταλικού δικαίου που περιλαμβάνονται στο άρθρο 32, παράγραφος 7bis, του ν. δ. 185, της 29ης Νοεμβρίου 2008, το οποίο προστέθηκε με τον νόμο 2, της 28ης Ιανουαρίου 2009, ο οποίος μετέτρεψε το ν. δ. σε νόμο, και το οποίο στη συνέχεια τροποποιήθηκε με τον νόμο 14, της 27ης Φεβρουαρίου 2009, οι οποίες προβλέπουν, εξαιρώντας τις εταιρίες με πλειοψηφική συμμετοχή του Δημοσίου, την ακυρότητα της ανάθεσης των υπηρεσιών βεβαίωσης, εκκαθάρισης και είσπραξης των φόρων και των λοιπών εσόδων των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης σε πρόσωπα που δεν πληρούν την οικονομική προϋπόθεση ότι το εξ ολοκλήρου καταβεβλημένο εταιρικό κεφάλαιό τους πρέπει να ανέρχεται σε δέκα τουλάχιστον εκατομμύρια ευρώ, την υποχρέωση αύξησης του εταιρικού κεφαλαίου μέχρι το προαναφερθέν κατώτατο όριο για όσους έχουν εγγραφεί στο ειδικό μητρώο των ιδιωτών που μπορούν να εξουσιοδοτούνται να ασκούν δραστηριότητες βεβαίωσης, εκκαθάρισης και είσπραξης των φόρων και των λοιπών εσόδων των οργανισμών επαρχιακής και δημοτικής αυτοδιοίκησης, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 53 του νομοθετικού διατάγματος 446, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, όπως έχει τροποποιηθεί, και την απαγόρευση αφενός της σύναψης νέων συμβάσεων ανάθεσης υπηρεσιών βεβαίωσης, εκκαθάρισης και είσπραξης των φόρων και των λοιπών εσόδων των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και αφετέρου της συμμετοχής σε διαγωνισμούς για την ανάθεση τέτοιων υπηρεσιών, μέχρι την εκπλήρωση της προαναφερθείσας υποχρέωσης αύξησης του εταιρικού κεφαλαίου;

2) Εμποδίζουν την ορθή εφαρμογή των άρθρων 3, 10, 43, 49 και 81 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας οι διατάξεις του εθνικού ιταλικού δικαίου που περιλαμβάνονται στο άρθρο 32, παράγραφος 7bis, του ν. δ. 185, της 29ης Νοεμβρίου 2008, το οποίο προστέθηκε με τον νόμο 2, της 28ης Ιανουαρίου 2009, ο οποίος μετέτρεψε το ν. δ. σε νόμο, και το οποίο στη συνέχεια τροποποιήθηκε με τον νόμο 14, της 27ης Φεβρουαρίου 2009, οι οποίες προβλέπουν, εξαιρώντας τις εταιρίες με πλειοψηφική συμμετοχή του Δημοσίου, την ακυρότητα της ανάθεσης των υπηρεσιών βεβαίωσης, εκκαθάρισης και είσπραξης των φόρων και των λοιπών εσόδων των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης σε πρόσωπα που δεν πληρούν την οικονομική προϋπόθεση ότι το εξ ολοκλήρου καταβεβλημένο εταιρικό κεφάλαιό τους πρέπει να ανέρχεται σε δέκα τουλάχιστον εκατομμύρια ευρώ, την υποχρέωση αύξησης του εταιρικού κεφαλαίου μέχρι το προαναφερθέν κατώτατο όριο για όσους έχουν εγγραφεί στο ειδικό μητρώο των ιδιωτών που μπορούν να εξουσιοδοτούνται να ασκούν δραστηριότητες βεβαίωσης, εκκαθάρισης και είσπραξης των φόρων και των λοιπών εσόδων των οργανισμών επαρχιακής και δημοτικής αυτοδιοίκησης, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 53 του νομοθετικού διατάγματος 446, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, όπως έχει τροποποιηθεί, και την απαγόρευση αφενός της σύναψης νέων συμβάσεων ανάθεσης υπηρεσιών βεβαίωσης, εκκαθάρισης και είσπραξης των φόρων και των λοιπών εσόδων των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και αφετέρου της συμμετοχής σε διαγωνισμούς για την ανάθεση τέτοιων υπηρεσιών, μέχρι την εκπλήρωση της προαναφερθείσας υποχρέωσης αύξησης του εταιρικού κεφαλαίου;

(¹) EE L 376, σ. 36.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 22 Ιουλίου 2010 — The Air Transport Association of America, American Airlines, Inc., Continental Airlines, Inc., United Air Lines, Inc. κατά The Secretary of State for Energy and Climate Change

(Υπόθεση C-366/10)

(2010/C 260/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court) (Ηνωμένο Βασίλειο).

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: The Air Transport Association of America, American Airlines, Inc., Continental Airlines, Inc., United Air Lines, Inc.

Καθού: The Secretary of State for Energy and Climate Change

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Μπορεί εν προκειμένω να γίνει επίκληση ενός ή όλων των ακόλουθων κανόνων του διεθνούς δικαίου προκειμένου να προσβληθεί το κύρος της οδηγίας 2003/87/EK ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2008/101/EK ⁽²⁾, για την ένταξη των αεροπορικών δραστηριοτήτων στο σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της [EE] (στο εξής, από κοινού: τροποποιημένη οδηγία):

α) της αρχής του εθιμικού διεθνούς δικαίου ότι κάθε κράτος έχει πλήρη και αποκλειστική κυριαρχία επί του εναέριου του χώρου·

β) της αρχής του εθιμικού διεθνούς δικαίου ότι κανένα κράτος δεν μπορεί νομίμως να προβάλλει κυριαρχικά δικαιώματα επί οποιουδήποτε τμήματος της ανοικτής θάλασσας·

γ) της αρχής του εθιμικού διεθνούς δικαίου ότι η πτήση πάνω από την ανοικτή θάλασσα είναι ελεύθερη·

δ) της αρχής του εθιμικού διεθνούς δικαίου (την ύπαρξη της οποίας δεν αναγνωρίζει το καθού) ότι τα αεροσκάφη που υπερίπτανται της ανοικτής θάλασσας υπάγονται στην αποκλειστική δικαιοδοσία του κράτους νηολογήσεώς τους, εκτός αν υφίσταται ρητή διάταξη διεθνούς συνθήκης η οποία να ορίζει διαφορετικά·

ε) της Συμβάσεως του Σικάγου (ιδίως των άρθρων 1, 11, 12, 15 και 24)·

στ) της Συμφωνίας «ελεύθερης αεροπλοΐας» (ιδίως των άρθρων 7, 11, παράγραφος 2, στοιχείο γ', και 15, παράγραφος 3)·

ζ) του Πρωτοκόλλου του Κιότο (ιδίως του άρθρου 2, παράγραφος 2);

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

2) Είναι η τροποποιημένη οδηγία άκυρη, αν και στο μέτρο που προβλέπει την εφαρμογή του ΣΕΕ στα τμήματα πτήσεων τα οποία πραγματοποιούνται (είτε γενικώς είτε από αεροσκάφη νηολογημένα σε τρίτες χώρες) εκτός του εναέριου χώρου των κρατών μελών της ΕΕ, ως αντίθετη προς μία ή περισσότερες από τις ως άνω αρχές του εθιμικού διεθνούς δικαίου;

3) Είναι η τροποποιημένη οδηγία άκυρη, αν και στο μέτρο που προβλέπει την εφαρμογή του ΣΕΕ στα τμήματα πτήσεων τα οποία πραγματοποιούνται (είτε γενικώς είτε από αεροσκάφη νηολογημένα σε τρίτες χώρες) εκτός του εναέριου χώρου των κρατών μελών της ΕΕ,

α) ως αντίθετη προς τα άρθρα 1, 11 και/ή 12 της συμβάσεως του Σικάγου·

β) ως αντίθετη προς το άρθρο 7 της Συμφωνίας «ελεύθερης αεροπλοΐας»;

4) Είναι η τροποποιημένη οδηγία άκυρη, αν και στο μέτρο που προβλέπει την εφαρμογή του ΣΕΕ σε αεροπορικές δραστηριότητες,

α) ως αντίθετη προς το άρθρο 2, παράγραφος 2, του Πρωτοκόλλου του Κιότο και το άρθρο 15, παράγραφος 3, της Συμφωνίας «ελεύθερης αεροπλοΐας»·

β) ως αντίθετη προς το άρθρο 15 της Συμβάσεως του Σικάγου, είτε καθ'αυτό είτε σε συνδυασμό με τα άρθρα 3, παράγραφος 4, και 15, παράγραφος 3, της Συμφωνίας «ελεύθερης αεροπλοΐας»·

γ) ως αντίθετη προς το άρθρο 24 της Συμβάσεως του Σικάγου, είτε καθαυτό είτε σε συνδυασμό με το άρθρο 11, παράγραφος 2, στοιχείο γ', της Συμφωνίας «ελεύθερης αεροπλοΐας»;

— να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών της 8ης Ιανουαρίου 2009 (R 305/2008-2) και, ενδεχομένως, την απόφαση του τμήματος ακυρώσεως της 3ης Σεπτεμβρίου 2006 (υπόθεση 1107C).

- (¹) Οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου (Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ) (ΕΕ L 275, σ. 32)
- (²) Οδηγία 2008/101/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, για την τροποποίηση της οδηγίας 2003/87/ΕΚ ώστε να ενταχθούν οι αεροπορικές δραστηριότητες στο σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας (Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ) (ΕΕ L 8, σ. 3)

— (ενδεχομένως) να αναπέμψει την υπόθεση στο ΓΕΕΑ προκειμένου να εκδοθεί νέα απόφαση·

— να καταδικάσει την παρεμβαίνουσα και το ΓΕΕΑ να καταβάλουν στην αναιρεσείουσα τα έξοδα στα οποία αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο της κατ' αναίρεση δίκης.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι η αναιρεσιβαλλομένη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί για τους ακόλουθους λόγους:

Αναίρεση που άσκησε στις 22 Ιουλίου 2010 η Ravensburger AG κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 19 Μαΐου 2010 στην υπόθεση T-108/09: Ravensburger AG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (Εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), Educa Borrás, S.A.

(Υπόθεση C-369/10 P)

(2010/C 260/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Ravensburger AG (εκπρόσωποι: H. Harte-Bavendamm, M. Goldmann, Rechtsanwälte)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (Εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Educa Borrás, S.A.

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να κρίνει παραδεκτή την αίτηση αναίρεσεως κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Μαΐου 2010 (T-108/09)·

1) Νόθευση των αποδεικτικών στοιχείων μέσω διαστρεβλώσεως των πραγματικών δηλώσεων της αναιρεσείουσας σχετικά με τον κατάλογο των προϊόντων του επίδικου κοινοτικού σήματος, καθόσον με την εν λόγω απόφαση αναγνωρίζεται ότι «δεν αμφισβητείται στην υπό κρίση υπόθεση ότι τα προϊόντα, για τα οποία το οικείο σήμα είχε καταχωρηθεί, περιλαμβάνει, ειδικότερα, παιχνίδια μνήμης».

2) Νόθευση των αποδεικτικών στοιχείων μέσω της εφαρμογής του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα (¹), και εφαρμογή εσφαλμένου και υπερβολικά περιοριστικού κριτηρίου κατά την εκτίμηση του περιγραφικού χαρακτήρα ενός λεκτικού σήματος, ήτοι της υπ' αριθ. 1 203 629 καταχωρίσεως του κοινοτικού σήματος «MEMORY».

3) Νόθευση των αποδεικτικών στοιχείων μέσω της εφαρμογής του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα, και εφαρμογή εσφαλμένου και υπερβολικά περιοριστικού κριτηρίου κατά την εκτίμηση της ελλείψεως διακριτικού χαρακτήρα ενός λεκτικού σήματος, ήτοι της υπ' αριθ. 1 203 629 καταχωρίσεως του κοινοτικού σήματος «MEMORY».

4) Νόθευση των αποδεικτικών στοιχείων καθόσον το Γενικό Δικαστήριο βασίστηκε σχεδόν αποκλειστικώς σε υποτιθέμενες γλωσσικές χρήσεις σε απομακρυσμένες μη ευρωπαϊκές χώρες.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα, ΕΕ L 78, σ. 1.

— να ακυρώσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου·

Αναίρεση που άσκησε στις 23 Ιουλίου 2010 η Ravensburger AG κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 19 Μαΐου 2010 στην υπόθεση T-243/08, Ravensburger AG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Educa Borrás S.A.

(Υπόθεση C-370/10 P)

(2010/C 260/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ravensburger AG (εκπρόσωποι: H. Harte-Bavendam, M. Goldmann, Rechtsanwälte)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Educa Borrás S.A.

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να δεχθεί την αίτηση αναρέσεως κατά της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Μαΐου 2010, στην υπόθεση T-243/08·
- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου·
- να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών της 8ης Απριλίου 2008 (υπόθεση R 597/2007-2)·
- εφόσον απαιτείται, να αναπέμψει την υπόθεση στο ΓΕΕΑ για να αποφανθεί εκ νέου·
- να υποχρεώσει την παρεμβαίνουσα και το ΓΕΕΑ να καταβάλουν στην ανααιρεσείουσα τα δικαστικά έξοδά της στην κατ' αναίρεση δίκη.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, κρίνοντας ότι δεν χρειαζόταν να λάβει υπόψη τη φήμη των προγενέστερων σημάτων, διότι δεν πληρούνταν οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' και του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα (¹).

Το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το σύστημα του άρθρου 8 του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα, προβαίνοντας σε ενιαία ουσιαστική ανάλυση της ομοιότητας με συνέπειες στο πλαίσιο του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', αλλά και του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα, μολονότι οι δύο αυτές διατάξεις απαιτούν την εφαρμογή πλειόνων εντελώς διαφορετικών κριτηρίων·

Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και παρέβη το άρθρο 76 του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα αποδεχόμενο την κρίση του δευτέρου τμήματος προσφυγών ότι ήταν άνευ σημασίας οι συνθήκες της αγοράς όσον αφορά τη χρήση των γενικών σημάτων, αφενός, και σημάτων για συγκεκριμένα προϊόντα, αφετέρου.

Το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 77 του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα αποδεχόμενο την προδήλως εσφαλμένη χρήση της διακριτικής ευχέρειας του τμήματος προσφυγών για τη διενέργεια προφορικής διαδικασίας.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, 24.3.2009, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 27 Ιουλίου 2010 ο Pye Phyo Tay Za κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 19 Μαΐου 2010 στην υπόθεση T-181/08: Pye Phyo Tay Za κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-376/10 P)

(2010/C 260/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείων: Pye Phyo Tay Za (εκπρόσωποι: D. Anderson QC, M. Lester, Barrister, G. Martin, Solicitor)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του αναιρεσιόντος

Ο αναιρεσιών ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει, εξ ολοκλήρου, την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου·
- Να αναγνωρίσει ότι ο κανονισμός 194/2008 ⁽¹⁾, της 25ης Φεβρουαρίου 2008, είναι άκυρος καθόσον αφορά τον αναιρεσιόντα, και
- Να καταδικάσει το Συμβούλιο να καταβάλει στον αναιρεσιόντα τα έξοδα στα οποία αυτός υποβλήθηκε στο πλαίσιο της κατ' αναίρεση δίκης και της δίκης ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

- 1) Ο αναιρεσιών υποστηρίζει ότι η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου πάσχει κυρίως επειδή το Γενικό Δικαστήριο δέχθηκε τον ισχυρισμό του Συμβουλίου ότι η δέσμευση των οικονομικών πόρων του αναιρεσιόντος ήταν δικαιολογημένη διότι αυτός είναι «μέλος οικογένειας» ενός «διευθύνοντος συμβούλου επιχειρήσεων», δηλαδή του πατέρα του Tay Za. Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι για τον λόγο αυτό ο αναιρεσιών δεν περιλαμβάνεται σε κατάλογο ως πρόσωπο αλλά ως μέρος μιας «ομάδας» προσώπων, αυτό δε έχει ως συνέπεια ότι αυτός στερείται οιασδήποτε δικονομικής προστασίας την οποία θα εδικαιούτο αν περιλαμβανόταν σε κατάλογο ως μεμονωμένο πρόσωπο, περιλαμβανομένης της απαιτήσεως να προσκομιστεί απόδειξη από τα όργανα προκειμένου να δικαιολογηθεί η καταχώρησή του στον κατάλογο, καθώς και βασικών δικαιωμάτων άμυνας.
- 2) Κατά την άποψη του αναιρεσιόντος, η προσέγγιση αυτή είναι εσφαλμένη από νομικής και πραγματικής απόψεως. Ο αναιρεσιών δεν περιλαμβάνεται στον κανονισμό επειδή αποτελεί μέρος μιας ομάδας «μελών οικογένειας»· αυτός περιλαμβάνεται στον κατάλογο ως πρόσωπο με το δικό του όνομα, επειδή αυτός δήθεν αποκομίζει οφέλη από την οικονομική πολιτική της Κυβερνήσεως της Βιρμανίας/Μιανμάρ. Επομένως, ο αναιρεσιών δικαιούται πλήρως να τύχει προστασίας κατά τις θεμελιώδεις αρχές του κοινοτικού δικαίου.
- 3) Επί πλέον, κατά τον αναιρεσιόντα, η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου πάσχει από τα ακόλουθα νομικά σφάλματα.
- 4) Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως διαπίστωσε ότι τα άρθρα 60 και 301 ΕΚ αποτελούν κατάλληλη νομική βάση για τον κανονισμό. Ο αναιρεσιών ισχυρίζεται ότι, μεταξύ του ίδιου

και του στρατιωτικού καθεστώτος της Βιρμανίας-Μιανμάρ υφίσταται ανεπαρκής δεσμός. Αυτός δεν είναι κυβερνών πρόσωπο της Βιρμανίας/Μιανμάρ, ούτε πρόσωπο συνδεδεμένο με κυβερνώντα, και δεν ελέγχεται, άμεσα ή έμμεσα, από κυβερνώντα. Το γεγονός ότι αυτός είναι γιος κάποιου, για τον οποίον το Συμβούλιο θεωρεί ότι επωφελείται από το καθεστώς, δεν επαρκεί. Το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως διαπίστωσε ότι, εφόσον (κατά τη γνώμη του) τα θεσμικά όργανα θα είχαν την εξουσία να επιβάλλουν στη Βιρμανία/Μιανμάρ μία πολύ πιο εκτεταμένη απαγόρευση διακινήσεως εμπορευμάτων, κατά μείζονα λόγο έχουν την εξουσία να επιβάλλουν το εν λόγω μέτρο δεσμεύσεως περιουσιακών στοιχείων σε μεμονωμένο πρόσωπο.

- 5) Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο έσφαλε κρίνοντας ότι ο αναιρεσιών φέρει το βάρος αποδείξεως για την ανατροπή του τεκμηρίου ότι αυτός δεν επωφελείται από το καθεστώς. Το Συμβούλιο πρέπει να φέρει το βάρος αποδείξεως για το ότι δικαιολογείται η επιβολή περιοριστικού μέτρου στον αναιρεσιόντα και να προσκομίσει αποδείξεις για να το δικαιολογήσει.
- 6) Τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε εσφαλμένως ότι το Συμβούλιο εξεπλήρωσε την υποχρέωσή του να αιτιολογήσει τη συμπερίληψη του αναιρεσιόντος στον κανονισμό. Ο αναιρεσιών θεωρεί ότι, αν το Συμβούλιο κατονομάζει ένα πρόσωπο σ' ένα κανονισμό βασιζόμενο ρητώς στο γεγονός ότι το πρόσωπο αυτό επωφελείται από την οικονομική πολιτική ενός καθεστώτος, το Συμβούλιο πρέπει να τεκμηριώνει την άποψη αυτή με πραγματικούς και ειδικούς λόγους, που έχουν σχέση με τον ίδιο τον αναιρεσιόντα.
- 7) Τέταρτον, το Γενικό Δικαστήριο έσφαλε κρίνοντας ότι δικαιώματα άμυνας δεν είχαν εφαρμογή στον αναιρεσιόντα. Τα δικαιώματα άμυνας, περιλαμβανομένων των δικαιωμάτων νόμιμης ακρόασεως και αποτελεσματικού δικαστικού ελέγχου, αποτελούν θεμελιώδεις πυλώνες της αρχής του κράτους δικαίου στην Ευρωπαϊκή Ένωση, που έχουν εφαρμογή οποτεδήποτε τα θεσμικά όργανα της Ένωσης επιβάλλουν ένα μέτρο το οποίο επηρεάζει άμεσα και δυσμενώς ένα πρόσωπο. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο έσφαλε κρίνοντας ότι τα δικαιώματα άμυνας του αναιρεσιόντος (αν υποτεθεί ότι αυτά εφαρμόζονται) δεν προσβλήθηκαν επειδή μια ακρόαση δεν θα μπορούσε να έχει οδηγήσει σε διαφορετικό αποτέλεσμα εφόσον ο αναιρεσιών δεν παρέσχε πληροφορίες ικανές να οδηγήσουν σε διαφορετική εκτίμηση.
- 8) Πέμπτον, το Γενικό Δικαστήριο εφάρμοσε εσφαλμένο κριτήριο για τον έλεγχο αποφάσεων με τις οποίες ένα πρόσωπο περιλαμβάνεται στο παράρτημα κανονισμού για τη δέσμευση περιουσιακών στοιχείων. Δικαστικός έλεγχος για τη νομιμότητα μιας απόφασεως αυτού του είδους εκτείνεται στην εκτίμηση των πραγματικών γεγονότων και περιστάσεων επί των οποίων στηρίζεται η εν λόγω απόφαση, καθώς και στις αποδείξεις και πληροφορίες επί των οποίων βασίζεται η εν λόγω εκτίμηση.

9) Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο έσφαλε απορρίπτοντας το επιχειρήματα του αναιρεσιδόντος ότι το δικαίωμά του ιδιοκτησίας προσεβλήθη και ότι η εφαρμογή του κανονισμού επ' αυτού είναι αδικαιολόγητη και δυσανάλογη.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 194/2008 του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 2008, για την ανανέωση της ισχύος και την ενίσχυση των περιοριστικών μέτρων κατά της Βιρμανίας/Μιανμάρ και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 817/2006 (ΕΕ L 66, σ. 1).

Προσφυγή της 29ης Ιουλίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Φινλανδίας

(Υπόθεση C-380/10)

(2010/C 260/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Alcover San Pedro και K. Nyberg)

Καθής: Δημοκρατία της Φινλανδίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Φινλανδίας, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2007/2/ΕΚ (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαρτίου 2007, για τη δημιουργία υποδομής χωρικών πληροφοριών στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα (INSPIRE), ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να κοινοποιήσει στην Επιτροπή τις διατάξεις αυτές, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή, όσον αφορά την επαρχία Åland, και
- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Φινλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 14 Μαΐου 2009.

(¹) ΕΕ L 108, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Supreme Court (Ιρλανδία) στις 6 Αυγούστου 2010 — J. McB. κατά L. E.

(Υπόθεση C-400/10)

(2010/C 260/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Supreme Court (Ιρλανδία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλών: J. McB.

Εφεσίβλητη: L. E.

Προδικαστικό ερώτημα

Απαγορεύει ο κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 (¹) του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας, ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) 1347/2000 (²), ερμηνευόμενος είτε σύμφωνα με το άρθρο 7 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης είτε με άλλο τρόπο, στα κράτη μέλη να επιβάλλουν με τη νομοθεσία τους στον πατέρα τέκνου ο οποίος δεν έχει συνάψει γάμο με τη μητέρα την υποχρέωση να έχει επιτύχει την έκδοση από το αρμόδιο δικαστήριο απόφασης με την οποία να του ανατίθεται η επιμέλεια του τέκνου, αν η έκδοση της απόφασης αυτής αποτελεί προϋπόθεση για να θεωρηθεί ότι έχει το «δικαίωμα επιμέλειας», το οποίο καθιστά παράνομη, κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 11, του κανονισμού αυτού, τη μετακίνηση του εν λόγω τέκνου εκτός της χώρας της συνήθους διαμονής του;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) 1347/2000 (ΕΕ L 338, σ. 1).

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 1347/2000 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί της διεθνούς δικαιοδοσίας, αναγνώρισης και εκτέλεσης αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας έναντι των κοινών τέκνων των συζύγων (ΕΕ L 160, σ. 19).

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιουλίου 2010 —
Huta Buczek κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-440/07, T-465/07 και
T-1/08) ⁽¹⁾

(Κατάργηση της δίκης)

(2010/C 260/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Huta Buczek Sp. z o.o. (Sosnowiec, Πολωνία) (εκπρόσωπος: D. Szlachetko-Reiter, δικηγόρος) (υπόθεση T-440/07)· Emilian Salej, σύνδικος πτωχεύσεως της εταιρίας Technologie Buczek S.A. (Laryszów, Πολωνία)· Technologie Buczek S.A. (Sosnowiec) (εκπρόσωπος: D. Szlachetko-Reiter, δικηγόρος) (υπόθεση T-465/07)· και Buczek Automotive Sp. z o.o. (Sosnowiec) (εκπρόσωποι: αρχικά T. Gackowski, στη συνέχεια D. Szlachetko-Reiter και τέλος J. Jurczyk, δικηγόροι) (υπόθεση T-1/08)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: K. Gross, M. Kaduczak, A. Stobiecka-Kuik και K. Herrmann)

Παρεμβαίνουσα προς στήριξη των αιτημάτων των προσφευγουσών: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωποι: αρχικά M. Niechciał, στη συνέχεια M. Krasnodebska-Tomkiel και M. Rzotkiewicz) (υποθέσεις T-440/07 και T-1/08).

Αντικείμενο

Αιτήματα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής C(2007) 5087 τελικό, της 23ης Οκτωβρίου 2007, σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 23/2006 (ex NN 35/2006) που χορήγησε η Δημοκρατία της Πολωνίας στον όμιλο εταιριών παραγωγής χάλυβα Grupa Technologie Buczek.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί της προσφυγής στην υπόθεση T-465/07, καθόσον ασκήθηκε από την Emilian Salej.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα όσον αφορά την υπόθεση T-465/07, καθόσον ασκήθηκε από την Emilian Salej.

⁽¹⁾ EE C 64 της 8.3.2008.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης
Ιουλίου 2010 — Cross Czech κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-252/10 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Έκτο πρόγραμμα-πλαίσιο για δράσεις έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης — Έγγραφο που επικυρώνει τα πορίσματα του λογιστικού ελέγχου — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Τυπικές παραλείψεις — Απαράδεκτο)

(2010/C 260/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Cross Czech a.s. (Πράγα, Δημοκρατία της Τσεχίας) (εκπρόσωπος: T. Schollaert, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: R. Lyal και W. Roels)

Αντικείμενο

Αίτηση αναστολής εκτελέσεως του εγγράφου της Επιτροπής της 12ης Μαρτίου 2010 περί επικυρώσεως των πορισμάτων του λογιστικού ελέγχου επί των καταστάσεων εξόδων που υπέβαλε η προσφεύγουσα για την περίοδο από 1ης Φεβρουαρίου 2005 έως 30ής Απριλίου 2008 σε ό,τι αφορά τα έργα eMapps.com, CEEC IST NET και Transfer-East.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Ιουλίου 2010 — Fondation IDIAP κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-286/10 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Έκτο πρόγραμμα-πλαίσιο για τις δράσεις έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης — Έγγραφο επιβεβαιώνον τα συμπεράσματα του οικονομικού ελέγχου — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως και λήψεως προσωρινών μέτρων — Δεν συντρέχει επείγον)

(2010/C 260/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγον: Fondation de l'Institut de recherche IDIAP (Martigny, Ελβετία) (εκπρόσωπος: G. Charpus-Rapin, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Dintilhac και A. Sauka)

Αντικείμενο

Κατ' ουσίαν, αίτηση αναστολής εκτελέσεως του εγγράφου της Επιτροπής, της 11ης Μαΐου 2010, επιβεβαιώνοντος τα συμπεράσματα του ελέγχου που αφορούσε τις καταστάσεις δαπανών τις οποίες υπέβαλε το προσφεύγον για την περίοδο από 1ης Οκτωβρίου 2006 έως 30ής Σεπτεμβρίου 2007 όσον αφορά το πρόγραμμα Amida καθώς και για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 2006 έως 31ης Δεκεμβρίου 2007, σχετικά με τα προγράμματα Basac και Dirac.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 1ης Ιουλίου 2010 — Monty Program κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-292/10)

(2010/C 260/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Monty Program AB (Tuusula, Φινλανδία) (εκπρόσωποι: H. Anttilainen-Mochnacz, δικηγόρος, και C. Pouncey, Solicitor)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει το άρθρο 1 της από 21 Ιανουαρίου 2010 απόφασης της Επιτροπής C(2010) 142, τελικό, στην υπόθεση COMP/M.5529 — Oracle/Sun Microsystems, και

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως

Με την προσφυγή της η προσφεύγουσα ζητεί, σύμφωνα με το άρθρο 263 ΣΛΕΕ, την ακύρωση του άρθρου 1 της απόφασης της Επιτροπής C(2010) 142, τελικό, της 21ης Ιανουαρίου 2010, στην υπόθεση COMP/M.5529 — Oracle/Sun Microsystems, που κηρύσσει την εκ μέρους της Oracle κτήση του αποκλειστικού ελέγχου της Sun Microsystems σύμφωνη προς την κοινή αγορά και προς τη λειτουργία της Συμφωνίας ΕΟΧ, βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 139/2004⁽¹⁾.

Προς στήριξη των αιτημάτων της η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους:

Πρώτον, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή εκτίμησε εσφαλμένως τη φύση των δεσμεύσεων της Oracle, παραβιάζοντας έτσι το άρθρο 2 του κανονισμού περί συγκεντρώσεων επιχειρήσεων και την ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τα διορθωτικά μέτρα⁽²⁾. Κατά την άποψη της προσφεύγουσας, η Επιτροπή, εκτιμώντας εσφαλμένως τις δέκα δεσμεύσεις της Oracle ως προς τη μελλοντική της συμπεριφορά ως νέα πραγματικά στοιχεία που αίρουν κάθε ανησυχία ως προς τον ανταγωνισμό και καθιστούν δυνατή την άνευ όρων εγκριτική απόφαση εκ μέρους της, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο.

Δεύτερον, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η Επιτροπή, μη εφαρμόζοντας την ανακοίνωση της ίδιας για τα διορθωτικά μέτρα και, κατά συνέπεια, παραλείποντας να εξετάσει δεόντως τις δεσμεύσεις, παραβίασε δύο βασικούς δικονομικούς κανόνες και προσέβαλε τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη της προσφεύγουσας, στερώντας την από τη δυνατότητα να διατυπώσει την άποψή της σχετικά με τις δεσμεύσεις της Oracle. Επιπλέον, εκτιμώντας τις δεσμεύσεις της Oracle ως νέα πραγματικά στοιχεία και όχι απλή ανάληψη υποχρεώσεων, η Επιτροπή διέπραξε κατάχρηση εξουσίας.

Τρίτον, η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 2 του κανονισμού περί συγκεντρώσεων επιχειρήσεων εκτιμώντας εσφαλμένα τα αποτελέσματα των δεσμεύσεων της Oracle μετά τη συγκέντρωση και, με τον τρόπο αυτό, δεν ανταποκρίθηκε προς το βάρος της αποδείξεως που φέρει η Επιτροπή βάσει του δικαίου της ΕΕ, με αποτέλεσμα πρόδηλη πλάνη. Συνεπώς, η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο λαμβάνοντας εγκριτική απόφαση βάσει του άρθρου 2 του κανονισμού περί συγκεντρώσεων επιχειρήσεων.

Τέλος, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την αξιολόγηση της ανταγωνιστικής πίεσεως που ασκούσαν στην Oracle άλλοι ανταγωνιστές με λογισμικό ανοικτού κώδικα μετά τη συγχώνευση. Η Επιτροπή έσφαλε εκτιμώντας ότι, ακόμη και αν η Oracle απέσυρε από την αγορά το MySQL (κύριο προϊόν λογισμικού της Sun Microsystems για βάσεις δεδομένων) μετά τη συγχώνευση, άλλες επιχειρήσεις ανοικτού κώδικα θα αντικαθιστούσαν την ανταγωνιστική πίεση που ασκούσε το MySQL.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 139/2004 του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 2004, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων («Κοινοτικός κανονισμός συγκεντρώσεων») (ΕΕ 2004 L 24, σ. 1).

(²) Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τα διορθωτικά μέτρα που είναι αποδεκτά βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 139/2004 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 802/2004 της Επιτροπής (ΕΕ C 267, σ. 1).

Προσφυγή της 6ης Ιουλίου 2010 — Seven Towns Ltd κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση T-293/10)

(2010/C 260/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Seven Towns Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: E. Schäfer, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει μερικώς την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 29ης Απριλίου 2010 (υπόθεση R 1475/2009-1) καθόσον με αυτή απορρίφθηκε η αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος αριθ. 5650817, και

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα καθώς και στα έξοδα της δικαστικής εκπροσώπησεως.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Συνιστάμενο σε χρώμα σήμα το οποίο περιγράφεται ως «έξι επιφάνειες γεωμετρικά διευθετημένες σε τρία ζεύγη παράλληλων επιφανειών, όπου το κάθε ζεύγος είναι διευθετημένο κάθετα στα άλλα δύο ζεύγη και χαρακτηρίζεται από (i) διαφορετικά χρώματα ανά δύο διπλανές επιφάνειες και (ii) δικτυωτή δομή σε κάθε μία από τις επιφάνειες η οποία διαμορφώνεται από μαύρα άκρα που διαιρούν την επιφάνεια σε εννέα ισομεγέθη τμήματα». Τα χρώματα που αναφέρονται είναι κόκκινο (PMS 200C), πράσινο (PMS 347C), μπλε (PMS 293C), πορτοκαλί (PMS 021C), κίτρινο (PMS 012C), λευκό και μαύρο για προϊόντα της κλάσεως 28 — Αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος αριθ. 5650817

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως κοινοτικού σήματος

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως και απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως αριθ. 5650817

Λόγοι ακυρώσεως: Η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους προς στήριξη της προσφυγής της:

Με τον πρώτο λόγο, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει την αρχή της δίκαιης δίκης, παραβαίνοντας το άρθρο 80, παράγραφοι 1, και 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, σε συνδυασμό με τον κανόνα 53, στοιχείο α' του κανονισμού 2868/95 της Επιτροπής, καθόσον το τμήμα προσφυγών εσφαλμένως εξέτασε το ουσιαστικό ζήτημα.

Με τον δεύτερο λόγο, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση προσβάλλει το δικαίωμά της άμυνας παραβαίνοντας το άρθρο 64, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών, στήριξε την απόφασή του σε ένα νέο ισχυρισμό, χωρίς η προσφεύγουσα να κληθεί να υποβάλει σχετικώς τις παρατηρήσεις της.

Προσφυγή της 30ής Ιουνίου 2010 — CBr Carbon Industries κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση T-294/10)

(2010/C 260/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: CBr Carbon Industries, Inc. (Νέα Υόρκη, ΗΠΑ)
(εκπρόσωποι: J. Fish, Solicitor και S. Malynicz, Barrister)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς
(εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 21ης Απριλίου 2010 (υπόθεση R 1361/2009-1) και

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «CARBON GREEN» για προϊόντα της κλάσεως 17 — Αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος αριθ. 973531

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως κοινοτικού σήματος

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους προς στήριξη της προσφυγής της:

Με τον πρώτο λόγο, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβαίνει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη κατά την εκτίμηση του διακριτικού χαρακτήρα του επίμαχου λεκτικού σήματος σε σχέση με τα οικεία προϊόντα.

Με τον δεύτερο λόγο, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβαίνει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών, (i) υπέπεσε σε πλάνη όσον αφορά την έννοια και τη σύνταξη του επίμαχου λεκτικού σήματος, καθώς και όσον αφορά την καταλληλότητά του ή όχι, ως άμεσου περιγραφικού όρου, για τον προσδιορισμό των επίμαχων προϊόντων (ii) παρέλειψε να επικαλεστεί αυτεπαγγέλτως πραγματικά περιστατικά από τα οποία καταδεικνύεται ότι το επίμαχο σήμα έχει περιγραφικό χαρακτήρα για το ενδιαφερόμενο κοινό, καίτοι ορθώς κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το ενδιαφερόμενο κοινό είναι εξειδικευμένο και (iii) δεν απέδειξε ότι υπήρχε, στον οικείο εξειδικευμένο τομέα, εύλογη πιθανότητα άλλοι επιχειρηματίες να θελήσουν να χρησιμοποιήσουν στο μέλλον το συγκεκριμένο σήμα.

Προσφυγή της 7ης Ιουλίου 2010 — Arrieta D. Gross κατά ΓΕΕΑ — Toro Araneda (BIODANZA)

(Υπόθεση T-298/10)

(2010/C 260/24)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: (Christina Arrieta D. Gross (Αμβούργο, Γερμανία)
(εκπρόσωπος: J.-P. Ewert, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς
(εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Rolando Mario Toro Araneda (Σαντιάγο, Χιλή)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 13ης Απριλίου 2010, στην υπόθεση R 1149/2009-2,

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα, και

— να καταδικάσει τον αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων εκείνων στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα ενώπιον του τμήματος προσφυγών, σε περίπτωση που παρέμβει στην υπό κρίση υπόθεση.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Ο αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα «BIODANZA», για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 16, 41 και 44

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το καταχωρισμένο στη Γερμανία υπ' αριθ. 2905152 λεκτικό σήμα «BIODANZA», για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 16 και 41· το καταχωρισμένο στη Δανία υπ' αριθ. VA 199500708 λεκτικό σήμα «BIODANZA», για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 16, 41 και 44

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δέχθηκε την ανακοπή ως προς ορισμένα από τα προϊόντα και υπηρεσίες και δέχθηκε την αίτηση ως προς τα υπόλοιπα προϊόντα τα οποία αφορούσε

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Δέχθηκε την προσφυγή, ακύρωσε την προσβαλλόμενη απόφαση και απέρριψε την ανακοπή στο σύνολό της

Λόγοι ακυρώσεως: Η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως προς στήριξη της προσφυγής της.

Με τον πρώτο λόγο, ισχυρίζεται ότι το τμήμα προσφυγών παρέβη, με την προσβαλλόμενη απόφαση, το άρθρο 42, παράγραφοι 2 και 5, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, καθόσον εσφαλμένως έκρινε ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι είχε γίνει ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος σε κράτος μέλος στο οποίο το προγενέστερο εθνικό σήμα προστατεύεται ως προς τη χρήση του στην Κοινότητα.

Με τον δεύτερο λόγο, ισχυρίζεται ότι το τμήμα προσφυγών παρέβη, με την προσβαλλόμενη απόφαση, τον κανόνα 22, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, καθόσον παρέλειψε να καλέσει την προσφεύγουσα να προσκομίσει τα απαιτούμενα αποδεικτικά στοιχεία, όπως θα όφειλε να είχε το ίδιο προσδιορίσει.

Προσφυγή της 14ης Ιουλίου 2010 — In 't Veld κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-301/10)

(2010/C 260/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: In 't Veld (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: Ο. Brouwer και J. Blockx, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 4ης Μαΐου 2010, με στοιχεία SG.E.3/HP/psi-Ares (2010) 234950, με την οποία αυτή αρνήθηκε να δεχθεί το αίτημα προσβάσεως της προσφεύγουσας σε έγγραφα και

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων εκείνων των ενδεχόμενων παρεμβαίνοντων διαδίκων.

Λόγοι ακυρώσεως

Με την παρούσα προσφυγή η προσφεύγουσα ζητεί την κατά το άρθρο 263 ΣΛΕΕ ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 4ης Μαΐου 2010 με την οποία αυτή αρνήθηκε να επιτρέψει στην προσφεύγουσα πλήρη πρόσβαση στο σύνολο των εγγράφων που αφορούν τις διαπραγματεύσεις προς σύναψη διεθνούς εμπορικής συμφωνίας σχετικά με την καταπολέμηση των παραποιήσεων και των απομιμήσεων, πρόσβαση που είχε ζητήσει η προσφεύγουσα δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 ⁽¹⁾.

Η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους προς στήριξη της προσφυγής της:

Πρώτον, η απόφαση της Επιτροπής παραβιάζει το άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001, καθόσον αρνείται σιωπηρώς την πρόσβαση σε ορισμένα έγγραφα την οποία ζήτησε η προσφεύγουσα, χωρίς να εξηγήσει τους λόγους της αρνήσεως αυτής.

Δεύτερον, η απόφαση αυτή στηρίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 4, του κανονισμού 1049/2001 καθόσον η Επιτροπή δεν εξέλαβε τη διάταξη αυτή ως διαδικαστικό κανόνα όσον αφορά τη διαβούλευση με τον ενδιαφερόμενο τρίτο και το εφάρμοσε ως μια περαιτέρω εξαίρεση από την υποχρέωση ανακοινώσεως εγγράφων.

Τρίτον, η απόφαση της Επιτροπής εφάρμοσε εσφαλμένα τη νομοθεσία, ιδίως το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001:

- καταρχάς, διότι οι λόγοι γενικής φύσεως που επικαλείται η Επιτροπή δεν καλύπτονται καταρχήν από την εξαίρεση λόγω προστασίας του δημοσίου συμφέροντος το οποίο συνδέεται με τις διεθνείς σχέσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- στη συνέχεια, διότι η επίδικη απόφαση περιλαμβάνει πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως κατ' ιδίαν εγγράφων.

Επιπλέον, σε περίπτωση που το Γενικό Δικαστήριο δεχθεί ότι κάποιο μέρος των εγγράφων που ζητεί να συμβουλευθεί η προσφεύγουσα καλύπτεται από το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή εφάρμοσε εσφαλμένα το άρθρο 4, παράγραφος 6, και ότι παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας, καθόσον το όργανο αυτό δεν εξέτασε τη δυνατότητα μερικής προσβάσεως στα έγγραφα και περιορισμού της αρνήσεως της προσβάσεως σε μέρη μόνο των εγγράφων όπου τούτο ήταν δικαιολογημένο και απολύτως αναγκαίο.

Τέλος, η προσφεύγουσα φρονεί επίσης ότι η Επιτροπή δεν εξεπλήρωσε την υποχρέωση αιτιολογήσεως της ως άνω αποφάσεως, παραβιάζοντας με τον τρόπο αυτόν το άρθρο 296 ΣΛΕΕ.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, σ. 43).

Προσφυγή της 15ης Ιουλίου 2010 — Crocs κατά ΓΕΕΑ — Holey Soles και Partenaire Hospitalier International (Απεικόνιση υποδήματος)

(Υπόθεση T-302/10)

(2010/C 260/26)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Crocs, Inc. (Delaware, ΗΠΑ) (εκπρόσωπος: I. R. Craig, Solicitor)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικοι ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Holey Soles Holdings Ltd (Βανκούβερ, Καναδάς) και Partenaire Hospitalier International (La Haie Foissière, Γαλλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 26ης Μαρτίου 2010 στην υπόθεση R 9/2008-3,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα του οποίου ζητείται να κηρυχθεί η ακυρότητα: Το υπ' αριθ. 257001-0001 (υποδείγματα).

Δικαιούχος του κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος: Η προσφεύγουσα.

Αιτούντες την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος: Οι αντίδικοι ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής.

Λόγοι ακυρώσεως: Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στα άρθρα 7, παράγραφος 1, και 6, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002, του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών κακώς εφάρμοσε τις διατάξεις των εν λόγω άρθρων και οδηγήθηκε σε εσφαλμένα συμπεράσματα σε σχέση με τον καινοτόμο ή εξατομικευμένο χαρακτήρα του κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος και σε σχέση με τη λειτουργία του από τεχνική άποψη.

Προσφυγή της 14ης Ιουλίου 2010 — dm drogeriemarkt GmbH & Co. KG κατά ΓΕΕΑ — S.E.M.T.E.E. (caldea)

(Υπόθεση T-304/10)

(2010/C 260/27)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: dm drogeriemarkt GmbH & Co. KG (Καρλσρούη, Γερμανία) (εκπρόσωποι: O. Bludovsky και P. Hiller, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: S.E.M.T.E.E. (Escal-des Engornay, Ανδόρα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 29ης Απριλίου 2010 στην υπόθεση R 899/2009-1 και, κατά συνέπεια, να διαγράψει το σήμα της αιτούσας,
- επικουρικώς, να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος του ΓΕΕΑ της 29ης Απριλίου 2010 στην υπόθεση R 899/2009-1 και να αναπέμψει την υπόθεση στο ΓΕΕΑ,
- επικουρικώς, να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος του ΓΕΕΑ της 29ης Απριλίου 2010 στην υπόθεση R 899/2009-1.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα «caldea», σε χρώμα πορτοκαλί, μπλε και άσπρο, για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 3, 35, 37, 42, 44 και 45 — αίτηση καταχώρισης αριθ. 5691845.

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα.

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το διεθνώς καταχωρισμένο υπ' αριθ. 894004 λεκτικό σήμα «BALEA», για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 3, 5 και 8.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής.

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών εκτίμησε εσφαλμένα ότι δεν υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των οικείων σημάτων.

Προσφυγή της 23ης Ιουλίου 2010 — Yusef κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-306/10)

(2010/C 260/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Hani El Sayyed Elsebai Yusef (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: E. Grieves, Barrister και H. Miller, Solicitor)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να διαπιστωθεί ότι η παράλειψη της Επιτροπής να διαγράψει τον προσφεύγοντα από το παράρτημα 1 του κανονισμού (ΕΚ) 881/2002 του Συμβουλίου είναι παράνομη·
- να διατάξει την Επιτροπή να διαγράψει άμεσα τον προσφεύγοντα από το εν λόγω παράρτημα·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει, πλέον των εξόδων της, τα έξοδα του προσφεύγοντος καθώς και οποιοδήποτε ποσό καταβλήθηκε ως ευεργέτημα πενίας από το ταμείο του Δικαστηρίου.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων ασκεί προσφυγή κατά το άρθρο 265 ΣΛΕΕ για την ανάκληση του κανονισμού (ΕΚ) 1629/2005 της Επιτροπής, της 5ης Οκτωβρίου 2005, που τροποποιεί για πεντηκοστή τέταρτη φορά τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 881/2002 του Συμβουλίου για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων που συνδέονται με τον Οσάμα Μπιν Λάντεν, το δίκτυο της Αλ Κάντα και τους Ταλιμπάν⁽¹⁾, ως προς το πρόσωπό του.

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων επικαλείται τρεις λόγους ακυρώσεως.

Πρώτον, ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή ουδέποτε εξέτασε ανεξάρτητα το έρεισμα της συμπεριλήψεως του προσφεύγοντος στο παράρτημα 1 ούτε αναζήτησε τους λόγους για τη συμπεριληψη αυτή.

Δεύτερον, υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παρέλειψε να ενημερώσει τον προσφεύγοντα σχετικά με τους λόγους που δικαιολογούν τη συμπεριληψη του στο παράρτημα 1 κατά παράβαση του δικαιώματός του πραγματικής προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου, του δικαιώματός του «να υπερασπίσει ο ίδιος εαυτόν» και κατά παράβαση των δικαιωμάτων του ιδιοκτησίας σύμφωνα με την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου.

Τρίτον, ισχυρίζεται ότι η παράλειψη της Επιτροπής να διαγράψει τον προσφεύγοντα από το παράρτημα 1 είναι εκτός λογικής καθώς ουδώς δικαιολογείται η πλήρωση των κριτηρίων σχετικά με τη συμπεριληψη στο παράρτημα 1, ενώ και το United Kingdom Foreign and Commonwealth Office εκτιμά ότι ο προσφεύγων δεν πληροί πλέον τα σχετικά κριτήρια.

(¹) ΕΕ 2005 L 260, σ. 10.

Προσφυγή-αγωγή της 28ης Ιουλίου 2010 — ELE.SI.A. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-312/10)

(2010/C 260/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Elettronica e sistemi per automazione (ELE.SI.A) SpA (Guidonia Montecelio, Ιταλία) (εκπρόσωποι: S. Bariatti, P. Tomassi, P. Caprile, δικηγόροι)

Καθή-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα (στο εξής: προσφεύγουσα) ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να εξακριβώσει και να αναγνωρίσει ότι η ELESIA εκπλήρωσε δεόντως τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη σύμβαση.
- Να εξακριβώσει και να αναγνωρίσει ότι η Επιτροπή παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη σύμβαση, καθόσον, αφενός, αρνήθηκε να καταβάλει στην ELESIA τα οφειλόμενα στην εταιρία αυτή ποσά για τις παρασχεθείσες υπηρεσίες και, αφετέρου, αξίωσε από αυτήν την επιστροφή των προκαταβληθέντων ποσών.
- Κατά συνέπεια, να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει στην προσφεύγουσα το ποσό των 83 627,68 ευρώ, πλέον τόκων, για τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η ELESIA στο πλαίσιο του έργου και τα οποία δεν έχουν ακόμα αποδοθεί από την Επιτροπή.
- Κατά συνέπεια, να ακυρώσει, να ανακαλέσει –ακόμα και μέσω της εκδόσεως αντίστοιχων πιστωτικών σημειωμάτων– ή, εν πάση περιπτώσει, να κηρύξει παράνομα τα χρεωστικά σημειώματα με τα οποία η Επιτροπή ζήτησε την επιστροφή των καταβληθέντων στην ELESIA ποσών καθώς και να επιδικάσει αποζημίωση.
- Εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η κοινοπραξία της οποίας ηγείται η προσφεύγουσα στην υπό κρίση υπόθεση συνήψε σύμβαση με την καθής-εναγόμενη σχετικά με την εκτέλεση του έργου «I-Way, Intelligent co-operative system in cars for road safety», χρηματοδοτούμενου από πόρους που έχουν διατεθεί για τον σκοπό αυτό στο πλαίσιο του «βου προγράμματος-πλαίσιο για την έρευνα και την τεχνολογική ανάπτυξη».

Η Επιτροπή, κρίνοντας ότι κατά την ανάπτυξη του εν λόγω έργου σημειώθηκαν σοβαρές παρατυπίες, αποφάσισε να προβεί στην καταγγελία της συμβάσεως.

Η προσφεύγουσα θεωρεί, αφενός, ότι η συμπεριφορά της Επιτροπής συνιστά κατάφωρη παράβαση των σχετικών συμβατικών διατάξεων και των εφαρμοστέων αρχών του δικαίου, όπως είναι οι αρχές της επείκειας, της αναλογικότητας, της χρηστής διοικήσεως, και, αφετέρου, ότι, μολονότι η προσφεύγουσα εκπλήρωσε δεόντως όλες τις συμβατικές της υποχρεώσεις καθ' όλη σχεδόν τη διάρκεια της προβλεπόμενης στη σύμβαση περιόδου των 36 μηνών, η Επιτροπή δεν προτίθεται να αναγνωρίσει ότι της οφείλει αντιπαροχή, στηριζόμενη, μεταξύ άλλων, σε λογιστικό έλεγχο που παρουσιάζει παρατυπίες από διάφορες απόψεις, τούτο δε παρά το γεγονός ότι η προσφεύγουσα συνεργάστηκε απολύτως καλόπιστα καθ' όλη τη διάρκεια ισχύος της συμβατικής σχέσεως αλλά και μεταγενέστερα.

Προς στήριξη των αιτημάτων της, η προσφεύγουσα προβάλλει συγκεκριμένα ότι εκπλήρωσε δεόντως και αδιαλείπτως τις συμβατικές της υποχρεώσεις και ότι, αντιθέτως, η Επιτροπή παρέβη τα άρθρα II.1.11, II.16.1, II.16.2 και II.29 των γενικών όρων της συμβάσεως, προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας της προσφεύγουσας και επίσης παρέβη τις διατάξεις του κανονισμού 2185/96 ⁽¹⁾.

(¹) Κανονισμός (Ευρατόμ, ΕΚ) 2185/96 του Συμβουλίου, της 11ης Νοεμβρίου 1996, σχετικά με τους ελέγχους και εξακριβώσεις που διεξάγει επιτοπίως η Επιτροπή με σκοπό την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων από απάτες και λοιπές παρατυπίες (ΕΕ L 292 της 15.11.1996, σ. 2).

Προσφυγή της 26ης Ιουλίου 2010 — Three-N-Products Private κατά ΓΕΕΑ — Shah (AYUURI NATURAL)

(Υπόθεση T-313/10)

(2010/C 260/30)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Three-N-Products Private Ltd (Νέο Δελχί, Ινδία)
(εκπρόσωπος: C. Jäger, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς
(εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικοι ενώπιον του τμήματος προσφυγών: S. Shah, A. Shah, M. Shah — A. Partnership t/a FUDCO (Wembley, Ηνωμένο Βασίλειο)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 1ης Ιουλίου 2010, στην υπόθεση R 1005/2009-4),

— να υποχρεώσει το καθού να επιβεβαιώσει την απόφαση του τμήματος ανακοπών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) και να απορρίψει την υπ' αριθ. 5805387 αίτηση καταχώρισεως στο σύνολό της,

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα, και

— να καταδικάσει τους αντιδίκους ενώπιον του τμήματος προσφυγών στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων εκείνων στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα ενώπιον του τμήματος προσφυγών και του τμήματος ανακοπών, σε περίπτωση που ασκήσουν παρέμβαση στην υπό κρίση υπόθεση.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούντες την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: S. Shah, A. Shah, M. Shah — A. Partnership t/a FUDCO

Σήμα προς καταχώριση: το λεκτικό σήμα «AYUURI NATURAL», για προϊόντα των κλάσεων 3 και 5

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το κοινοτικό εικονιστικό σήμα «Ayur» (αριθ. 2996098), για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 3 και 5· το κοινοτικό λεκτικό σήμα «AYUR» (αριθ. 5429469), για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 3 και 5

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δέχθηκε την ανακοπή και απέρριψε την αίτηση καταχώρισεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Δέχθηκε την προσφυγή, ακύρωσε την προσβαλλόμενη απόφαση και απέρριψε την ανακοπή.

Λόγοι ακυρώσεως: Η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως προς στήριξη της προσφυγής της:

Με τον πρώτο λόγο, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το τμήμα προσφυγών παρέβη με την προσβαλλόμενη απόφαση τα άρθρα 7 και 8 του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, καθόσον εσφαλμένως έκρινε ότι δεν υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως και ότι τα προγενέστερα σήματα παραπέμπουν συνειρμικά στα οικεία αγαθά, με συνέπεια να έχουν λιγότερο έντονο διακριτικό χαρακτήρα.

Με τον δεύτερο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση του άρθρου 65, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε κατάχρηση εξουσίας εκδίδοντας την προσβαλλόμενη απόφαση, δεδομένου ότι δεν είναι αντικειμενική και στερείται νομικού ερείσματος.

Προσφυγή της 19ης Ιουλίου 2010 — Constellation Brands κατά ΓΕΕΑ (COOK'S)

(Υπόθεση T-314/10)

(2010/C 260/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Constellation Brands, Inc. (Νέα Υόρκη, ΗΠΑ)
(εκπρόσωπος: B. Brandreth, Barrister)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς
(εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 29ης Απριλίου 2010 στην υπόθεση R 1048/2009-1·
- να αναπέμψει την υπόθεση στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) και να διατάξει την επαναφορά της προτέρας κατάστασεως όσον αφορά την αίτηση για κοινοτικό σήμα αριθ. 942128·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κοινοτικό σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «COOK'S»

Απόφαση του τμήματος σημάτων και μητρώου: Απόρριψη της αιτήσεως επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση και επικύρωση της ακύρωσης της καταχώρισης του κοινοτικού σήματος αριθ. 942128

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 81 του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου, διότι το τμήμα προσφυγών εφάρμοσε εσφαλμένως το άρθρο αυτό και εκτίμησε εσφαλμένως τα πραγματικά περιστατικά, κρίνοντας ότι οι εκπρόσωποι της προσφεύγουσας δεν είχαν καταβάλει την προσήκουσα στις περιστάσεις αυτές επιμέλεια.

Προσφυγή της 23ης Ιουλίου 2010 — Consorzio del vino nobile di Montepulciano κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-318/10)

(2010/C 260/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Consorzio del vino nobile di Montepulciano (Montepulciano, Ιταλία), Contucci di Alamanno Contucci & C. Società Agricola Sas (Montepulciano, Ιταλία), Villa S. Anna Società Semplice Agricola di Fabroni Anna S. E M. Società Seplice (Montepulciano, Ιταλία), Il Conventino Società Agricola per Azioni (Montepulciano, Ιταλία) (εκπρόσωποι: Dodaro, S. Cianciullo, G. Brini, G. Nazzi, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να κηρύξει άκυρη και ανεφάρμοστη, ή, εν πάση περιπτώσει, να ακυρώσει την τροποποίηση που επέφερε ο προσβαλλόμενος κανονισμός στο παράρτημα XV του κανονισμού (ΕΚ) 607/2009 της Επιτροπής, στο μέρος κατά το οποίο η τροποποίηση αυτή εσφαλμένα ορίζει ότι το προς διόρθωση τεχνικό σφάλμα έγκειται απλώς στην τοποθέτηση της ονομασίας ποικιλίας του κλήματος «Montepulciano» στο τμήμα Β του εν λόγω παραρτήματος, εφαρμόζοντας στην προστατευόμενη ονομασία προέλευσης «Vino Nobile di Montepulciano» τις διατάξεις που εισάγουν παρέκκλιση και οι οποίες προβλέπονται στο άρθρο 62, παράγραφοι 3 και 4, του κανονισμού 607/2009, χωρίς να λαμβάνει υπόψη τον ειδικό χαρακτήρα των διατάξεων αυτών.
- Επικουρικώς, να κηρύξει άκυρη και ανεφάρμοστη, ή, εν πάση περιπτώσει, να ακυρώσει την τροποποίηση που επέφερε ο κανονισμός στο παράρτημα XV, στο μέρος κατά το οποίο, με την τροποποίηση αυτή, προκειμένου να πραγματοποιηθεί η μεταφορά της ονομασίας ποικιλίας του κλήματος «Montepulciano» στο τμήμα Α του εν λόγω παραρτήματος, προς τους σκοπούς του άρθρου 62, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 607/2009, που αφορά τις ονομασίες κλημάτων που περιέχουν ή αποτελούνται από προστατευόμενη ονομασία προέλευσης, όρισε ότι η προστατευόμενη ονομασία προέλευσης συνίσταται στη μόνη λέξη «Montepulciano», απαλείφοντας την παραδοσιακή ένδειξη «Vino Nobile di», που αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της ονομασίας από αναγνωρίσεώς της.
- Να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η υπό κρίση προσφυγή στρέφεται κατά του κανονισμού 401/2010 ⁽¹⁾, στο μέτρο κατά το οποίο η Επιτροπή, κατά την έκδοση του κανονισμού αυτού και με την αιτιολογία της διορθώσεως σφάλματος σχετικού με την τοποθέτηση της ονομασίας της ποικιλίας «Monterulciano» στο τμήμα «B» του παραρτήματος XV του κανονισμού 607/2009, μετέφερε την ονομασία στο τμήμα «A» του ίδιου παραρτήματος XV απαλείφοντας την παραδοσιακή ένδειξη «Vino Nobile di Monterulciano» από την πρώτη στήλη του πίνακα.

Πράττοντας τούτο, η καθής χαρακτήρισε ως απλή μεταφορά μια κανονιστικής φύσεως πράξη τα αποτελέσματα της οποίας υπερβαίνουν κατά πολύ τα όρια του πεδίου εφαρμογής του άρθρου 62, παράγραφος 3, του κανονισμού 607/2009. Το γεγονός αυτό οδήγησε επιπλέον σε πρόδηλη κατάχρηση εξουσίας, καθόσον η διάταξη αυτή χρησιμοποιήθηκε, ως μη ώφειλε, για σκοπούς που υπερακοντίζουν τους επιδιωκόμενους, τούτο δε εις βάρος των παραγωγών του Vino Nobile di Monterulciano, του Consorzio del Vino Nobile και, γενικώς, επί ζημία των καταναλωτών και της αγοράς.

Οι προσφεύγοντες επικαλούνται επίσης παράβαση του άρθρου 23 της Συμφωνίας TRIPs. Συναφώς, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η δόλια απόληψη της παραδοσιακής ένδειξης «Vino Nobile» από την προστατευόμενη ονομασία προέλευσης «Vino Nobile di Monterulciano» δεν αποτελεί επαρκές ή ενδεδειγμένο μέτρο για την επίτευξη των σκοπών της Συμφωνίας TRIPs, καθόσον αυξάνει τους κινδύνους συγχύσεως, κυρίως όσον αφορά τους μη Ιταλούς κοινοτικούς καταναλωτές, οι οποίοι εύκολα μπορούν να παραπλανηθούν από μια επισήμανση προϊόντος που παρουσιάζει κατά παρόμοιο τρόπο τον όρο «Monterulciano». Ως εκ τούτου, πράγματι, δεν καθίσταται επαρκώς αντιληπτή η διάκριση μεταξύ των διαφόρων προϊόντων που χαρακτηρίζονται από τον ίδιο όρο, ο οποίος χρησιμοποιείται, αφενός, ως ένδειξη προελεύσεως από την ομώνυμη γεωγραφική περιοχή χωρίς παραδοσιακή ένδειξη και, αφετέρου, ως ένδειξη ποικιλίας τοποθετούμενη πριν και όχι μετά τη γεωγραφική ένδειξη.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 401/2010 της Επιτροπής, της 7ης Μαΐου 2010, για την τροποποίηση και διόρθωση του κανονισμού (ΕΚ) 607/2009 της Επιτροπής για τον καθορισμό ορισμένων λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 479/2008 του Συμβουλίου όσον αφορά τις προστατευόμενες ονομασίες προέλευσης και τις προστατευόμενες γεωγραφικές ενδείξεις, τις παραδοσιακές ενδείξεις, την επισήμανση και την παρουσίαση ορισμένων προϊόντων του αμπελοοινικού τομέα (ΕΕ L 117, της 11.5.2010, σ. 13).

Προσφυγή της 2ας Αυγούστου 2010 — Fürstlich Castell'sches Domänenamt κατά ΓΕΕΑ — Castel Frères (CASTEL)

(Υπόθεση T-320/10)

(2010/C 260/33)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Fürstlich Castell'sches Domänenamt, Albrecht Fürst zu Castell-Castell (Castell, Γερμανία) (εκπρόσωποι: οι δικηγόροι R. Kunze, G. Würtenberger και T. Wittmann)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Castel Frères SA (Blanquefort, Γαλλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 4ης Μαΐου 2010 στην υπόθεση R 962/2009-2,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται να κηρυχθεί η ακυρότητα: Το λεκτικό σήμα «CASTEL» για προϊόντα της κλάσης 33 — κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 2678167

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Αιτών την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα.

Σήμα του οποίου δικαιούχος είναι η αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας: Η αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας στήριξε την αίτησή της στην ύπαρξη απόλυτων λόγων απαραδέκτου, κατά την έννοια του άρθρου 7 του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου.

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Απόρριψη της αιτήσεως κηρύξεως της ακυρότητας.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής.

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 7 του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών: (i) δέχτηκε μεν ορθώς ότι το «Castell» αποτελεί αναγνωρισμένη ένδειξη προελεύσεως κρασιών, αλλά έκρινε εσφαλμένα ότι το προσβαλλόμενο σήμα «CASTEL» διαφέρει κατά πολύ από το «Castell», οπότε κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το προσβαλλόμενο σήμα μπορεί να καταχωριστεί, (ii) μολονότι δέχτηκε ότι η λέξη «CASTEL» είναι λέξη που χρησιμοποιείται ευρέως στην οινόποια με την έννοια του «κτήματος», εντούτοις δεν συνήγαγε το συμπέρασμα ότι δεν επιτρέπεται η καταχώριση του «CASTEL». Παράβαση των άρθρων 63, 64, 75 και 76 του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε υπόψη του προσηκόντως τα περιστατικά και τα προβληθέντα επιχειρήματα. Παράβαση του άρθρου 65 του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών, παραθέτοντας ως αιτιολογία της αποφάσεώς του την «ειρηνική συνύπαρξη», μολονότι η θεωρία αυτή δεν μπορεί να λαμβάνεται υπόψη για την καταχώριση των σημάτων, ενήργησε καθ' υπέρβαση εξουσίας.

Προσφυγή της 4ης Αυγούστου 2010 — SA.PAR. κατά ΓΕΕΑ — Salini Costruttori (GRUPPO SALINI)

(Υπόθεση T-321/10)

(2010/C 260/34)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: SA.PAR. Srl (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωποι: A. Masetti Zannini de Concina, M. Bussolotti και G. Petrocchi, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Salini Costruttori SpA (Ρώμη, Ιταλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να δεχτεί την προσφυγή,

— να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 21ης Απριλίου 2010, καθόσον αφενός αντιβαίνει στα άρθρα 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 53, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα και αφετέρου είναι ανατιολόγητη,

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας και στα έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται να κηρυχθεί η ακυρότητα: Το λεκτικό σήμα «GRUPPO SALINI» (αίτηση καταχώρισης αριθ. 3 832 161), για υπηρεσίες των κλάσεων 36, 37 και 42.

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα.

Αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος: Η εταιρία SALINI COSTRUTTORI S.p.A.

Σήμα του οποίου δικαιούχος είναι η αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας: Το παγκοίμως γνωστό σήμα στην Ιταλία, το σήμα de facto, το όνομα τομέα και η εταιρική επωνυμία SALINI, για υπηρεσίες των κλάσεων 36, 37 και 42.

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Απόρριψη της αιτήσεως κηρύξεως της ακυρότητας.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως και κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος.

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 53, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009, για το κοινοτικό σήμα, σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφοι 1, στοιχείο β', και 2, στοιχείο γ', του ίδιου κανονισμού, και παράβαση του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού αυτού, καθώς και έλλειψη αιτιολογιών.

Προσφυγή της 30ής Ιουλίου 2010 — Clasado κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-322/10)

(2010/C 260/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Clasado Ltd. (Milton Keynes, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: G. C. Facenna, Barrister, M. E. Guinness και M. C. Hann, Solicitors)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τα τμήματα των κανονισμών (ΕΕ) 382/2010 ⁽¹⁾ και 384/2010 ⁽²⁾ της Επιτροπής, της 5ης Μαΐου 2010, σχετικά με ορισμένους ισχυρισμούς υγείας που προέβαλε η προσφεύγουσα σε σχέση με το Βιμυνο^{BT} (BGOS) Prebiotic, και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα προσφυγή η προσφεύγουσα ζητεί, σύμφωνα με το άρθρο 263 ΣΛΕΕ, την ακύρωση των τμημάτων εκείνων των κανονισμών (ΕΕ) 382/2010 και 384/2010 της Επιτροπής, της 5ης Μαΐου 2010, με τα οποία αποφασίσθηκε ότι οι ισχυρισμοί υγείας που υπέβαλε η προσφεύγουσα σε σχέση με το Βιμυνο^{BT} (BGOS) Prebiotic, ένα προβιοτικό συμπλήρωμα διατροφής που αποσκοπεί στην ενίσχυση του ανοσοποιητικού συστήματος και της γαστρεντερικής υγείας του ανθρώπου, καθώς και στη μείωση του κινδύνου για διάρροια των ταξιδιωτών, δεν πληρούν τις προϋποθέσεις του κανονισμού (ΕΚ) 1924/2006 ⁽³⁾, και ως εκ τούτου δεν μπορούν να εγκριθούν.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα επικαλείται τους ακόλουθους λόγους ακύρωσης:

Πρώτον, η Επιτροπή παρέβη ουσιώδη τύπο κατά την έκδοση των επίμαχων κανονισμών, και συγκεκριμένα τη δυνατότητα διατυπώσεως παρατηρήσεων από τους αιτούντες και το κοινό κατά τα άρθρα 16, παράγραφος 6, και 17 του κανονισμού (ΕΚ) 1924/2006.

Δεύτερον, ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο η Επιτροπή ομοίως εσφαλμένως δεν έλαβε υπόψη το άρθρο 38, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 178/2002 ⁽⁴⁾, που προορίζεται να διασφαλίσει ότι η Ευρωπαϊκή Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων διεξάγει τις δραστηριότητές της με υψηλό βαθμό διαφάνειας.

Επιπρόσθετα, διαπιστώνοντας ότι οι πρόσθετες παρατηρήσεις της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων επί των αιτήσεων της προσφεύγουσας στις 4 Δεκεμβρίου 2009 δεν συνιστούσαν γνώμη, ή μέρος γνώμης, κατά το άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΚ) 1924/2006, οι επίμαχοι κανονισμοί εκδόθηκαν κατά πλάνη περί το δίκαιο.

Επιπλέον, οι κανονισμοί της Επιτροπής, η ακύρωση των οποίων ζητείται, εκδόθηκαν κατά παράβαση του δικαιώματος ακροασεως της Clasado κατά το άρθρο 41 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ⁽⁵⁾, και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης της.

Τέλος, η Επιτροπή παραβίασε επίσης το δικαίωμα για χρηστή διοίκηση, το οποίο συνιστά μία από τις γενικές αρχές που είναι κοινές στις συνταγματικές παραδόσεις των κρατών μελών, και ειδικότερα την υποχρέωσή της ως αποφασίζον όργανο κατά το άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΚ) 1924/2006 να εξετάσει κατά τρόπο επιμελή και ανεξάρτητο όλα τα ενώπιόν της προσκομισθέντα στοιχεία.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 382/2010 της Επιτροπής, της 5ης Μαΐου 2010, σχετικά με την άρνηση έγκρισης ορισμένων ισχυρισμών υγείας που διατυπώνονται για τα τρόφιμα, εξαιρουμένων όσων αφορούν τη μείωση του κινδύνου εκδήλωσης ασθένειας και την ανάπτυξη και υγεία των παιδιών (ΕΕ 2010, L 113, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 384/2010 της Επιτροπής, της 5ης Μαΐου 2010, σχετικά με την έγκριση και την άρνηση έγκρισης ορισμένων ισχυρισμών υγείας που διατυπώνονται για τα τρόφιμα και οι οποίοι αφορούν τη μείωση του κινδύνου εκδήλωσης ασθένειας, καθώς και την ανάπτυξη και την υγεία των παιδιών (ΕΕ 2010, L 113, σ. 6).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1924/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τους ισχυρισμούς για τις θρεπτικές και υγιεινές ιδιότητες που διατυπώνονται για τρόφιμα (ΕΕ 2006, L 404, σ. 9).

⁽⁴⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2002, για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφαλείας των τροφίμων (ΕΕ 2002, L 31, σ. 1).

⁽⁵⁾ Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2010, C 83, σ. 389).

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

**Προσφυγή της 1ης Ιουλίου 2010 — De Roos-Le Large κατά
Επιτροπής**

(Υπόθεση F-50/10)

(2010/C 260/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Simone Thérèse De Roos-Le Large (s Hertogenbosch, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: E. Lutjens και M. H. van Loon, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής που διατάσσει την προσφεύγουσα να επιστρέψει το αχρεωστήτως καταβληθέν ποσό της συντάξεως επιζώντος που εισέπραξε η αποβιώσασα μητέρα της.

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει, βάσει του άρθρου 264 ΣΛΕΕ, την απόφαση της Επιτροπής της 12ης Μαΐου 2010,
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

**Προσφυγή-αγωγή της 16ης Ιουλίου 2010 — Allgeier κατά
FRA**

(Υπόθεση F-58/10)

(2010/C 260/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Timo Allgeier (Βιέννη, Αυστρία) (εκπρόσωποι: L. Levi και M. Vandenbussche, δικηγόροι)

Καθού-εναγόμενος: Οργανισμός Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Πρώτον, ακύρωση της απόφασης του καθού να μη δώσει συνέχεια στην καταγγελία περί ηθικής παρενόχλησης που υπέβαλε ο προσφεύγων. Δεύτερον, αναγνώριση του γεγονότος ότι ο προσφεύγων υπέστη ηθική παρενόχληση από τους ανωτέρους του και αίτημα αποζημίωσης για αποκατάσταση της υλικής ζημίας και της ηθικής βλάβης.

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση του Οργανισμού Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, της 16ης Οκτωβρίου 2009, περί απορριψεως των ισχυρισμών του προσφεύγοντος-ενάγοντος στο μέτρο που δεν αναγνωρίζει ότι υπήρξε θύμα ηθικής παρενόχλησης εκ μέρους των Μ. και Α. και, εφόσον είναι αναγκαίο, να ακυρώσει την απόφαση της 6ης Απριλίου 2010 με την οποία απορρίφθηκε η καταγγελία,
- να αναγνωρίσει ότι ο προσφεύγων-ενάγων υπήρξε θύμα ηθικής παρενόχλησης εκ μέρους των Μ. και Α. και να επιβάλει τις αναγκαίες πειθαρχικές ποινές, ή, επικουρικώς, (i) να κινησει νέα διοικητική έρευνα, δίκαιη, ανεξάρτητη και αμερόληπτη με τη δημιουργία μιας ομάδας εμπειρογνομόνων για τη διεξαγωγή της διοικητικής έρευνας και (ii) να λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα για να καταστεί δυνατή μια δίκαιη έρευνα χωρίς πιέσεις και παρεμβολές,
- να διατάξει την καταβολή αποζημίωσης προς τον προσφεύγοντα, προσωρινώς υπολογιζόμενης σε 71 823,23 ευρώ,
- να διατάξει την καταβολή αποζημίωσης ύψους 85 000 ευρώ για την ηθική βλάβη που υπέστη ο προσφεύγων από τον τρόπο που διεξήχθη η όλη διαδικασία και ελήφθη η απόφαση,
- να καταδικάσει τον Οργανισμό Θεμελιωδών Δικαιωμάτων στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 20ής Ιουλίου 2010 — Barthel κ.λπ. κατά Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση F-59/10)

(2010/C 260/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Yvette Barthel (Arlon, Βέλγιο) κ.λπ. (εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis και E. Marchal, δικηγόροι)

Καθού: Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της απόφασης του Δικαστηρίου να απορρίψει την αίτηση των προσφευγόντων να τους χορηγηθεί η αποζημίωση που προβλέπει για τους εργαζόμενους με συνεχή υπηρεσία ή με βάρδιες το άρθρο 1, παράγραφος 1, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Ευρατόμ) 300/76 του Συμβουλίου, της 9ης Φεβρουαρίου 1976, περί καθορισμού των κατηγοριών των δικαιούχων, των προϋποθέσεων χορηγήσεως και του ύψους των αποζημιώσεων που δύναται να χορηγηθούν στους υπαλλήλους οι οποίοι καλούνται να ασκήσουν τα καθήκοντά τους σε συνεχή ή με βάρδιες υπηρεσία (ΕΕ ειδ. έκδ. 001/02, σ. 10).

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να ακυρώσει την απόφαση του Γραμματέα του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση των προσφευγόντων να τους χορηγηθεί η αποζημίωση που προβλέπει για τους εργαζόμενους με συνεχή υπηρεσία ή με βάρδιες το άρθρο 1, παράγραφος 1, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Ευρατόμ) 300/76 του Συμβουλίου, της 9ης Φεβρουαρίου 1976,

— να καταδικάσει το Δικαστήριο στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 22ας Ιουλίου 2010 — Chiavegato κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-60/10)

(2010/C 260/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Fulvia Chiavegato (Bettembourg, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: F. Frabetti, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση του πίνακα των υπαλλήλων που προάγονται για το 2009 και, παρεμπιπτόντως, των προπαρασκευαστικών πράξεων της απόφασης αυτής.

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να ακυρώσει τον πίνακα των υπαλλήλων που προάγονται για το 2009, τον οποίο κατάρτισε η ΑΔΑ στις 13 Νοεμβρίου 2009, καθόσον ο πίνακας αυτός δεν περιλαμβάνει το όνομα της προσφεύγουσας, καθώς και, παρεμπιπτόντως, να ακυρώσει τις προπαρασκευαστικές πράξεις της απόφασης αυτής,

— να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 30ής Ιουλίου 2010 — Esders κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-62/10)

(2010/C 260/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Jürgen Esders (Βερολίνο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: S. Rodriguez, M. Vandenbussche και C. Bernard-Glanz, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής με την οποία ο προσφεύγων μετατέθηκε στην έδρα στις Βρυξέλλες στο πλαίσιο του συστήματος εναλλαγής για το έτος 2010.

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να κρίνει παραδεκτή την προσφυγή.

- να ακυρώσει την απόφαση της ΑΔΑ της 27ης Ιουλίου 2010, με την οποία μετατέθηκε στις Βρυξέλλες από 1ης Σεπτεμβρίου 2010·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 5ης Αυγούστου 2010 — Lunetta κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-63/10)

(2010/C 260/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Calogero Lunetta (Βρυξέλλες, Βέλγιο)
(εκπρόσωποι: L. Levi και C. Christophe Bernard-Glanz, δικηγόροι)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής με την οποία περατώνεται η διαδικασία που κινήθηκε βάσει του άρθρου 73 του ΚΥΚ κατόπιν του ατυχήματος του προσφεύγοντος που συνέβη στις 13 Αυγούστου 2001 και αναγνωρίζεται υπέρ αυτού ποσοστό μόνιμης αναπηρίας 6 % και αίτημα να υποχρεωθεί η καθής να καταβάλει αποζημίωση στον προσφεύγοντα.

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να κρίνει παραδεκτή την προσφυγή·
- εφόσον κρίνεται σκόπιμο, να καλέσει την καθής να προσκομίσει την απόφαση του Προέδρου του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την οποία ορίζεται ο τρίτος ιατρός της υγειονομικής επιτροπής·

— εφόσον κρίνεται σκόπιμο, να καλέσει την καθής να προσκομίσει αντίγραφα των εγγράφων του φακέλου υπ' αριθ. 10006353·

— να ακυρώσει την απόφαση της ΑΔΑ της 28ης Οκτωβρίου 2009 με την οποία περατώνεται η διαδικασία που κινήθηκε βάσει του άρθρου 73 του ΚΥΚ κατόπιν του ατυχήματος του προσφεύγοντος που συνέβη στις 13 Αυγούστου 2001 και αναγνωρίζεται υπέρ του προσφεύγοντος-ενάγοντος ποσοστό μόνιμης αναπηρίας 6 % και, στο μέτρο που απαιτείται, να ακυρώσει την απόφαση της ΑΔΑ περί απορριψεως της ενστάσεως·

— κατά συνέπεια, να εκτιμήσει το ποσοστό μόνιμης μερικής αναπηρίας βάσει της ρυθμίσεως και του σχετικού πίνακα που ίσχυαν την ημέρα του ατυχήματος μέχρι την 1η Ιανουαρίου 2006, την επανάληψη της την εξέταση του αιτήματος που υπέβαλε η προσφεύγουσα βάσει του άρθρου 73 του ΚΥΚ, με ιατρικό συμβούλιο που αποτελείται από αμερόληπτο και ουδέτερο τρόπο που μπορεί να λειτουργήσει γρήγορα, ανεξάρτητα και χωρίς προκαταλήψεις, και να διατάξει την επανεξέταση του αιτήματος που υπέβαλε ο προσφεύγων βάσει του άρθρου 73 του ΚΥΚ από υγειονομική επιτροπή συγκροτούμενη κατά τρόπο αμερόληπτο, αμερόληπτο και ανεξάρτητο, η οποία να μπορεί να διεξαγάγει ταχέως τις εργασίες της, με πλήρη ανεξαρτησία και χωρίς προκαταλήψεις·

— να υποχρεώσει την καθής να καταβάλει αποζημίωση, ex aequo et bono, ύψους 50 000 ευρώ (πενήντα χιλιάδων ευρώ) προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη ο προσφεύγων λόγω των προσβαλλόμενων αποφάσεων·

— να υποχρεώσει την καθής να καταβάλει αποζημίωση προσωρινώς υπολογιζόμενη στο ποσό των 25 000 ευρώ (είκοσι πέντε χιλιάδων ευρώ) προς αποκατάσταση της υλικής ζημίας που υπέστη λόγω των προσβαλλόμενων αποφάσεων·

— να υποχρεώσει την καθής να καταβάλει τόκους υπερημερίας επί του οφειλομένου κεφαλαίου βάσει του άρθρου 73 του ΚΥΚ με επιτόκιο 12 % για περίοδο αρχόμενη το αργότερο στις 13 Αυγούστου 2002 μέχρι την πλήρη καταβολή του κεφαλαίου αυτού·

— εν πάση περιπτώσει, να υποχρεώσει την καθής να καταβάλει αποζημίωση, ex aequo et bono, ύψους 50 000 ευρώ (πενήντα χιλιάδων ευρώ) προς αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη λόγω μη τηρήσεως του εύλογου χρόνου·

— να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Τιμή συνδρομής 2010 (χωρίς ΦΠΑ, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων ταχυδρομείου για κανονική αποστολή)

Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 100 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, έντυπη έκδοση + ετήσιο CD-ROM	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 200 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά L, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	770 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μηνιαίο συγκεντρωτικό CD-ROM	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	400 EUR ετησίως
Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας, σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί, CD-ROM, δύο εκδόσεις την εβδομάδα	πολύγλωσσο: 23 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	300 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά C — Διαγωνισμοί	γλώσσα(-ες) ανάλογα με το διαγωνισμό	50 EUR ετησίως

Η συνδρομή στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, που εκδίδεται στις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι δυνατή σε 22 γλωσσικές εκδόσεις. Περιλαμβάνει τις σειρές L (Νομοθεσία) και C (Ανακοινώσεις και Πληροφορίες).

Για κάθε γλωσσική έκδοση απαιτείται ξεχωριστή συνδρομή.

Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 920/2005 του Συμβουλίου, που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα L 156 της 18ης Ιουνίου 2005, τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν υποχρεούνται, προσωρινά, να συντάσσουν και να δημοσιεύουν στα ιρλανδικά όλες τις πράξεις. Γι' αυτό, η Επίσημη Εφημερίδα στα ιρλανδικά πωλείται ξεχωριστά.

Η συνδρομή για το Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας (σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί) περιλαμβάνει 23 επίσημες γλωσσικές εκδόσεις σε ένα ενιαίο πολύγλωσσο CD-ROM.

Με απλή αίτηση, οι συνδρομητές της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* έχουν δικαίωμα να λαμβάνουν διάφορα παραρτήματα της Επίσημης Εφημερίδας. Ενημερώνονται για την έκδοση των παραρτημάτων με «Σημείωμα προς τον αναγνώστη» που δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Τα CD-ROM θα αντικατασταθούν από DVD εντός του 2010.

Πωλήσεις και συνδρομές

Συνδρομές σε διάφορες τιμολογημένες περιοδικές εκδόσεις, όπως η *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, διατίθενται στους εμπορικούς μας αντιπροσώπους. Κατάλογο των εμπορικών μας αντιπροσώπων θα βρείτε στο Διαδίκτυο, στη διεύθυνση:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_el.htm

Το EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) παρέχει άμεση και δωρεάν πρόσβαση στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ιστοχώρος αυτός επιτρέπει την πρόσβαση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* καθώς και στις συνθήκες, στη νομοθεσία, στη νομολογία και στις προπαρασκευαστικές πράξεις.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση: <http://europa.eu>

